

GENÇLİK İSYANDA

Öğrenci gençliğin isyanlarıyla, eylemleriyle kapanan öğrenim yılı, yine eylemlerle, protestolarla başladı. Bütün bir yaz tatilini darbe-ohal gündemi ile geçirmiş, öğretmenleri-akademisyenleri görevden alınmış, tutuklanmış gençlik okullarına döndü...

Gençliği öğretmensiz okullar, kapatılmış-devredilmiş okullar, imam hatipe çevrilmiş okullar, proje-okul uygulamaları ve şimdilik cılız bir ses de olsa, liselerde-üniversitelerde karma eğitimin kaldırılması tartışmaları bekliyordu yeni öğretim döneminde... Bunların son halkası da Cumhurbaşkanı'nın sarayında düzenlediği yeni

akademik yıl açılışında "rektörleri akademisyenlerin seçmesinin yarattığı sorunlar" söylemi oldu.

Eğitim-öğretim seviyesini iyice aşağılara çekmeye çalışanlar, öğretmenler-akademisyenler görevlerinden uzaklaştırılarak, gerici uygulamaları yaygınlaştırmaya çalışarak gençliğin devrimci dinamizmini geri düşüreceklerini sananlar, büyük hata yapıyor. Yapılan her baskı, gerici adım, yangını biraz daha körüklüyor. Gençlik tüm bu saldırıları başkaldırıyla karşılamalı, bu gerici kapitalist sistemi tarihin çöplüğüne göndermek için ayağa kalkmalıdır.

**49 YIL HÜKÜM GİYEN
YENİ EVREDE
MÜCADELE BİRLİĞİ
DERGİSİ
YAZI İŞLERİ
MÜDÜRÜ
SAMİ TUNCA
3 YILDIR
TUTSAK! DERHAL
SERBEST
BIRAKILMALIDIR**

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

19 Ekim - 2 Kasım 2016/ S 010 / 1 TL

YAKLAŞAN FELAKET!

Ateş ve savaş çemberi sarmaladı dört yanı. Adım adım yaşıyor. Bir "Kırmızı Pazartesi" yaşıyoruz adeta. Bilinen ama kör bir zorunluluk gibi kendini dayatan bir yıkım savaşı yaklaşıyor. Kapitalist canavar, yaşlı dünyamızı felaketten felakete sürüklemeye devam ediyor. Dünyanın dört bir yanına yayılmış bulunan irili ufaklı savaşlar milyonlarca kişinin ölümüne, on milyonlarcasının yerinden yurdundan edilmesine, doğanın korkunç yıkımına yol açmış bulunuyor.

Çıkışsız kriz derinleştikçe savaşların şiddeti artıyor, büyük yıkım savaşının gölgesi daha belirgin hale geliyor. Kuzeyde Ukrayna'dan Güney'de Suriye'ye bir eksen oluştu zaten. Güney Çin denizi bir diğer eksen haline geldi. Afganistan, Yemen, Irak, Libya, Afrika'nın çeşitli bölgeleri... bitmek bilmeyen savaşlar dizisi. Her biri başlı başına yayılma potansiyeli taşıyor bu savaşların. Emperyalistler tarafından zaten "bitmemek için" özellikle yaratılmış durumda bunlar. Bizzat emperyalistler tarafından yaratılan ve beslenen, onlar tarafından oradan oraya sürülen dinci-faşist örgütlenmeler savaşların yayılmasında özel katalizör rolü oynuyor.

Ukrayna ve Suriye, emperyalist saldırganlığın işi büyük bir yıkım savaşının eşğine taşıdığı yerler. Her iki ülkede de

emperyalistlerin savaş birlikleri çeşitli adlar altında bizzat savaş meydanında. Ve her iki ülkede de emperyalistler dolaylı olarak Rusya ve müttefikleriyle savaş halindedir. Her iki ülkede de tansiyon muazzam bir hızla artıyor. İş "askeri müdahale" laflarının, açık tehditlerin diplomasi masalarında telaffuz edilmesine varmış durumda. Dahası, "ABD Rusya'ya karşı baskın saldırı hazırlığında" söylentileri istihbarat sitelerinde sıkça görünür hale geldi. Savaş bölgelerine yapılan yığınak her iki cephe için de hasmını caydırma, olmazsa hazırlıksız yakalanmama amacını taşıyor. Ama aynı zamanda bu yığınak bir anda korkunç boyutlara ulaşabilecek çatışmaları tetikleme potansiyeli taşıyor. Musul hareketi bile özünde IŞİD'in Suriye'ye sürülmesini hedefliyor. Tüm bölgesel savaşlar bu büyük savaşa göre dizayn ediliyor.

Kapitalist ilişkiler aşılmadıkça savaşlar insanlık için kaçınılmaz bir kaderdir. İnsanlığı ve doğayı tehdit eden bu savaşlardan kurtulmanın tek yolu kapitalist toplumu tümünden havaya uçurmaktır. Savaşı önlemenin tek yolu devrimdir. Adım adım yaklaşan bu felaketten kurtulmak için, Şimdi Devrim Zamanı!

Devrim >>Editör...

SALDIRGANLIK

Irak Başbakanına "Sen benim muhababım değilsin, seviyemde, kalitemde değilsin. Irak'tan senin bağırman çağırman bizim için hiç de önemli değil, biz bildiğimizi okuyacağız, bunu böyle bilesin"; HDP'lilere, "Seçilmişler bal gibi görevden alınır", Başika'daki askerlerinin çekilmesini isteyen Irak Parlamentosuna, "Haddini bil" gibi saymakla bitmez tehdit ve hakaret.

Bir günde bir düzineden fazla televizyon kanalı kapatılıyor; pek çok gazete ve dergi büroları basılarak, kapıları koçbaşıyla kırılarak kapatılıyor.

3

Süreç Burjuvaziye Karşı Gelişiyor

C.Dağlı

2

Kurşun Gibi Ağır Toprak Gibi Gebe

Umut Çakır

4

Sosyal Reformistlere

Taylan Işık

5

Materyalist İyimserlik

Ali Varol Günel

8

Devrimin Zaferine Giden Yol da Devrimci Olmalıdır

Özgür Güven

9

Karmaşanın İçindeki Sürpriz

Setenay Berdan

10

SÜREÇ BURJUVAZİYE KARŞI GELİŞİYOR

BAŞYAZI

C. Dağlı

Sömürülen emekçiler, sömürücü sınıfın attığı her adımı yakından izlemeli ve bu konuda kendi tutumunu belirlemelidir. Böylesi bir politika takip etmek, karşıtlar mücadelesinin niteliği gereğidir. Emekçi sınıf kapitalistlerin politikaları ve kararları karşısında ilgisiz kalmaz. Emekçi olmayanların yönelimi, emekçi olanları çok yakından ilgilendirir; hem de doğrudan doğruya.

Öncelikle bilinmelidir ki burjuva içerikli politika, karar ve girişimlerin ilk plandaki etki ya da sonuçlarıyla, uzun süreli etkileri ve sonuçları aynı değildir. İlk planda, sömürücülerin yararına gibi görünen bir politika, uzun sürede ya da sürecin ileri aşamalarından, onların aleyhine gelişebilir. Burjuvazinin gerek tek tek politik adımları ve gerekse genel olarak politik yönelimi hakkında bir yanlışlığa düşmemek için, bunun ilk plandaki sonuçlarına değil, esas olarak daha ilerideki sonuçlarına bakılmalıdır. Sermaye güçlerinin emekçilere, halk kitlelerine yönelik yaptığı saldırıların ilk sonuçları ne olursa olsun, her saldırının sonucunda biraz daha yıpranmış ve güçsüz düşmüş olarak çıkıyorlar.

İktidar, gerici ve faşist güçleri, devlet güçlerinin desteğinde sokağa dökülen, buradan güçlenerek çıkacağını düşünmüştür her zaman. Son dönemlerde aynı düşünceyle, gerici güçleri sokağa indirdi ve ilerici, devrimci halklar üzerinde terör estirdi. Gerici güçler, bununla, kendilerine karşı olanların sinip bir daha kolay kolay sokağa çıkamayacağını sandılar. Sokağa inme, ilk planda onların lehlerine gibi göründü; fakat daha sonra, her şey onlara karşı gelişti. Karşı-devrim güçleri sokağa çıkmakla, devrim güçlerini de sokağa çıkmaya davet etmiş oldular. Öyle de oldu, bir süre sonra, emekçi halk kitleleri, kapitalizme, faşizme, şovenizme ve gericiliğe karşı, terk etmedikleri sokaklara daha güçlü olarak çıktılar. Arkası da gelecek. Derin ve sert ekonomik ve politik krizin yaşandığı koşullarda, yani devrimci bunalımda, egemen gücün halk kitlelerine karşı yönelttiği her saldırı, her girişim, bir süre sonra ona karşı gelişir.

Ekonomik ve politik krizi bu kadar derinden Türkiye'nin, Suriye'nin bir bölümünü askeri olarak işgal etmesinin nasıl sonuç vereceği çok açık değil mi? Orada elde edecekleri başarılarla, içerideki durumlarını güçlendireceğini düşünenlerin tam tersine orada ki varlıkları, buradaki ekonomik durumu daha da kötüleştirir. Bu da, varolan bunalımın daha da derinleşmesi demektir. Tüm askeri harcamaların ve savaşın giderlerinin asıl karşılayıcıları emekçi halklar olduğundan; savaş halk kitlelerine tam bir yıkım getirecektir. Bunun beraberce, diğer şeylerin yanında, kapitalist düzene ve iktidara karşı yeni başkaldırıları, ayaklanmaları getireceği açık.

Birinci Emperyalist Dünya Savaşında emperyalist devletler, ilk planda emekçi halkı, gerek şovenizm propagandasıyla, gerek ekonomik vaatlerle, gerekse zorunlu askerlik yoluyla, kendi çıkarı için cepheye gönderdi. Böylece bir an için içeride şiddetlenen sınıf kavgasından kendini kurtardı. Fakat savaş, acı, gözyaşı, ekonomik yıkım ve sefalet getirdi. Bu ise Avrupa'da devrimci durumu doğurdu. Bu gelişmeler, devrimcilere ve devrimci ayaklanmalara yol açtı. Burjuva devletlerin girişimleri ilk anda, kendi yararına gelişse de bir süre sonra, gelişmeler onlara karşı yürüyor.

Kapitalizm, karşıtlığa ve uzlaşmaz çelişiklere dayanan bir toplumdur. İçinde taşıdığı çelişikler ve çelişiklerin gelişme derecesi devrimin koşullarını tüm kapitalist ülkelerde olgunlaştırdı. Dünya devrimi bu koşullarda gelişiyor. Bu bir süreçtir, süreç gelişmeye, olgunlaşmaya devam ediyor. Kapitalist üretim ilişkileri çerçevesinde, oluşan ekonomik krizler ve sosyal çalkantılar bu süreci derinleştirmekten başka bir sonuca varmıyor. Özcesi nesnel gelişmeler bizden yana.

Bu nedenle burjuvazinin emekçilere karşı dünya genelinde başlattığı ve giderek yoğunlaştığı ekonomik ve siyasal saldırılar, ilk anda onlara sevinç veren bir sonuç getirse de, uzun süre içinde nesnel gelişme onlara tuzaklar kurar ve sevinci yıkıma dönüştürür.

Nesnel toplumsal gelişmelerin bizden yana olması burjuvazinin Engels'in deyimleriyle, bizim için çalışması komünistleri edilgenliğe, kendini olayların akışına bırakmaya itmemiştir. Uygun toplumsal koşulların doğması, komünist parti için bu durumdan en etkin ve en iyi biçimde yararlanmayı beraberinde getirir. Komünistler bundan sonuna dek yararlanırlar. Nesnel koşulların varlığına rağmen yeni bir toplumun kurulması toplumsal devrimi gerektirir. Dünya proletaryasının yeni bir toplumu hedefleyen eylemleri, 20. yüzyılın başından bu yana tarihinin gerçek itici gücüdür.

Fransa'da aylardır varlığını sürdüren büyük işçi ve halk eylemleri, kapitalizme karşı ciddi bir başkaldırıdır ve emekçi hareketin, tarihinin itici güçleri olduğunun yeni bir örneğidir. Ardından Almanya toplumsal patlamasının yeni alanı ve enternasyonal sınıf hareketinin yeni bir mevzisi oldu. Buna yeni ülkelerin ekleneceği kesin. Çünkü sermaye saldırıları dünya çapında örgütleniyor. Avrupa işçilerin ve halkın kapitalizme karşı ayaklanmalarına ilk defa sahne olmuyor. Son 25 yıldır, neredeyse kesintisiz olarak devam ediyor. Kapitalistler her seferinde yeni yollarla bunu bastırmaya çalıştı. Fakat daha sonra hem de daha güçlü ve etkili olarak yeniden ortaya çıktılar. Ne kadar bastırmaya kalkışsalar kalkışsalar daha sonra daha büyük ve daha yıkıcı ve daha devrimci olanlarıyla karşılaşacakları çok net.

Aynı hareket, Türkiye ve Kürdistan'da çok daha nitelikli, çok daha ileri, çok daha şiddetli ve çok daha devrimci biçimde ilerliyor. Yeni değil, on yıllardır sürüyor bu durdurulamaz hareket. Egemen sınıf kaç kez ezme, bastırmaya, önlemeye çalıştı yığınların devrimci hareketini, fakat ne oldu, dün daha az sayıdaki insanla sınırlı olan hareket, bugün milyonların hareketi olmuştur. Siyasi iktidar, devlet güçleri her defa gerici saldırılarını arttırdı, durumu o an için kendilerinden yana çevirdiklerini sandılar, ancak durum onlara karşı gelişti. Emekçilerin devrimci hareketi artık bastırılmayacak kadar güçlü bir duruma gelmişti.

Dünya da ve bulunduğumuz alanda büyük bir dönüşümler çağı yaşanıyor. Böylesine büyük bir dönüşümler hareketi, reformlar mücadelesinin sınırlarını aşmayan geri taktiklerle karşılanamaz. İşçi hareketinin taktiği yığınal devrimci mücadeleyi destekleyen ve onu daha ileriye götürecektir bir içerik taşımalıdır. Küçük burjuva siyasetler ise ne bunu göze alabilir ne de sonuna dek tutarlı devrimci bir kararlılık gösterebilir. İleriye gitmek için bu hareketler aşılmalıdır. Devrimci kitleler eylemleri en yüksek biçimine kadar vardırıncaya kadar pratikte aşılıyor ve daha ileriye gidiyorlar.

Tekelci kapitalist düzene karşı emekçi kitlelerin devrimci hareketini destekleyip güçlendirirken, komünist partinin görevi, hareketin hedefli (amaçlı) bir hareket olarak gelişmesini sağlamaktır. Günün ana hedefi, burjuva egemenliği devrimle devirmek, yerine emekçilerin iktidarını kumaktır. Hedef devrim, hedef devrimci iktidar, hedef emekçilerin toplumsal kurtuluşudur.

Ayışığı Ekin Sanat Derneği Yeni Yerinde Sizleri Bekliyor

AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ
Yeni Adresinde Sizleri Bekliyor...

<p>Göçümler için Yaratıcı Drama Çoklu Zeka Atölyesi Cihan Özdeniz 6-7 / 8-10 / 11-13 Yaş</p>	<p>Müzik Atölyesi Gitar Bağlama Piyano Keman</p> <p>Bateri Erbane Santur Mey</p>
<p>Dramatik Vazariyat Atölyesi Tiyatro ve Sinema Oyuncululuğu Atölyesi Kemal Oruç</p>	<p>Şiir Atölyesi Felsefe Atölyesi Dil Atölyesi (İngilizce) Siyaset Bilimi Atölyesi Sanat Ve Edebiyat Atölyesi</p>

AYIŞIĞI
EKİN
SANAT
DERNEĞİ
İSTANBUL

Merkez Mah.
Abide-i Hürriyet Cad.
Hasat Sok. Sebil Apt. No:9 K:4
Şişli / İstanbul

Merkez Mah.
Abide-i Hürriyet Cad.
Hasat Sok. Sebil Apt.
No: 9 K: 4 Şişli-İstanbul
www.onsozdergisi.com

Ayışığı Sanat Merkezimiz yeni yerinde "Yaşam Bizden Yana" diyerek Devrimci Sanat Dostları ile açılışı yapmak üzere toplanıyoruz.. Kavgayı sanata dönüştürdük... Tüm dostlarımızı bekliyoruz...

Açılışın ardından Ayışığı Sanat Merkezinin yeni yerinde ki ilk etkinliğimiz Marksist Kadın Akademisi başlayacak...

Biz Kadınız! Kadınca baktık dünyaya, kadınca dokunduk yaşama. Ellerimizi çekmedik topraktan. Saçlarımızı sürdük doğaya. Biriktirdik tarihimizi kelimelerden cümleye cümlelerden satırlara ve şimdi kilitli satırları sayfalara dökerek zengin tarihin kara perde arkasına sır olmuş gerçeğini yazmaya geliyoruz....

Bizim de sözümüz sözlerimiz dile gelmemiş türkülerimiz var, dünyaya başkaldırarak gücümüz var diyerek;
MARKSİST KADIN AKADEMİSİ İLE KADININ TARİHİNİ YENİDEN YAZIYORUZ.
Senden bu tarihin bir öznesinin, Marksist Kadın Akademisine Davetlisin.

Marksist Kadın Akademisi Açılıyor
"Şarkı söyleyen yarınları" yaratma mücadelesi veren
Ayışığı yeni adresine sizleri davet ediyor.

23 EKİM PAZAR 2016 14:00

AYIŞIĞI
EKİN
SANAT
DERNEĞİ
İSTANBUL

Merkez Mah.
Abide-i Hürriyet Cad.
Hasat Sok. Sebil Apt. No:9 K/4

Marksist
Kadın Akademisi

KYK Yurdunda Öğrenci Protestosu

Zonguldak Kozlu'da bulunan Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Nesibe Hatun Kız Öğrenci Yurdu'nda 7 Ekim Cuma günü akşam saatlerinde "işçiyim" diyerek içeri giren 40 yaşlarında bir adam, bir kadın öğrenciyi odadan silahla çıkararak kaçırdı.

Yurt müdürü olaylar büyümesin diye öğrencileri susturmaya çalıştı. Birkaç gün sonra 74 plakalı beyaz renk üzerinde Türk Bayrağı bulunan Tofaş bir arabada bulunan maskeli 5 kişi tarafından yurdun önünden bir kadın öğrenci daha kaçırıldı. Kaçırılan kadının çığlıklarını duyan diğer öğrenciler yurdun önüne çıkarak "Yönetim İstifa", "Susmayacaklar, Susmayacaklar Kadınlar Artık Susmayacaklar", "Kadına Kalkan Eller Kırılmalı" diye haykırdılar.

İsyen eden kadın öğrencilerin öfkesi, sosyal medya üzerinden her yere ulaştı. Yaşanan bu olayın 4 gün içerisinde ikinci kaçırılma olayı olduğu söyleyen öğrenciler, yurttan kalan inşaat işçilerinin kendilerine sürekli sarkıntılık ettiklerini anlatarak, "Bu yoldan sürekli geçiyoruz ve bu yol hiç tekin değil. Bize sürekli olarak yurdun önüne kadar araç gelecek dediler. Fakat hiçbir yapılmadı. Bizim bu yurttan hiçbir can güvenliğimiz yok. 5 tane adam elini kolunu sallayarak arkadaşımızı kaçırıyor. Fakat bize yurt müdürünün yaptığı açıklama "Bu kız acaba ne yaptı da kaçırıldı" oluyor. Biz işçilerle aynı ortamda kalıyoruz. Bazı inşaat işçileri bize ıslık çalıyor, sarkıntılık ediyor. Cuma günü yurttan arkadaşımız kaçırıldı. Bize ailesi geldi aldı diyorlar" dediğini belirtti.

"Bugün burada ikinci defa bir kadın arkadaşımız kaçırıldı. İlk kadın arkadaşımız kaçırıldığında biz yurt yönetiminin de polis de nasıl tavır aldığımızı gördük. Olayı kapatmaya çalışıp,

olağan bir olaymış gibi göstermeye çalıştılar. İlk arkadaşımızı kaçırıldığında yurt yönetimi herhangi bir şey yapmadı. Ne yurt yöneticileri yargılandı, ne de arkadaşımızı kaçırılan kişinin akıbetini biliyoruz. Bizi burada kimse koruyamıyor. Yurdumuzda herhangi bir güvenlik kamerası dahi yok. Bize söylenen tek şey kendinize sahip çıkın. Başka bir şey değil" diyen öğrenciler, ilk kaçırma olayında yurt müdürünün "kız kuyruk sallamıştır" dediğini ve gerekli güvenlik önlemleri almayı reddettiğini anlatıyor.

Öğrenciler uzun zamandır yaşanan güvenlik zafiyetine ve kaçırılmalara karşı, "Akşam saat 22.00'den itibaren dışarı çıkmanın yasak olduğu, yemek siparişlerinde erkek kuryelerin dahi içeri alınmadığı devlet yurdundan öğrenci nasıl kaçırılır?" diye soruyor.

İlerleyen günlerde, yurttaki odasından öğrenciyi kaçırılan kişi yakalanarak tutuklandı.

Rojava'da Kadın Cinayetine Müebbet

katıldı. Halk, Kadın Bakanlığı, kadın kurumları ve sivil toplum örgütleri de mahkemede hazır bulundu. Mahkeme Abdurrezzak Mahmut İbrahim'in kasten cinayet işlediği için müebbet cezasına çarptırılmasına, cesedi saklamasına yardımcı olan İbrahim Huseyin Kuso'nun ise 1 yıl hapis cezasına çarptırılmasına karar verdi.

Bu halk mahkemesi, Rojava Devriminin kadına ve dahası insana verilen değeri gözler önüne seriyor. Müebbet hapis cezası, bugün Rojava'daki en ağır ceza.

Rojava'da Qamişlo şehrinde Abdurrezzak Mahmut İbrahim, birlikte çalıştığı Henan İbrahim'i kasten öldürmekten, İbrahim Huseyin Kuso'da cesedin saklanması yardımcı olmaktan Halk Mahkemesi tarafından müebbet hapis cezasına mahkûm edildi.

Henan İbrahim 28 Nisan günü ortadan kaybolmuştu. Eşinin ihbarı üzerine Qamişlo Xerbi Asayiş araştırma başlatmış, Henan'ın cenazesini 12 gün sonra bulmuştu.

Henan İbrahim'i kasten öldürdüğü kanıtlanan Abdurrezzak Mahmut İbrahim ve kendisine cesedi saklamasında yardımcı olan İbrahim Huseyin Kuso'nun soruşturmaları 5 ay tutuklu olarak devam etti. Savcılık, delilleri mahkemeye sunarak müebbet isteminde bulundu. Qamişlo Adalet Divanı Halk Mahkemesi'nin gerçekleştirilmesine karar verdi.

Mahkemeye 67 kişilik Halk Mahkemesi Jürisi ve çok sayıda misafir katıldı. Halk, Kadın Bakanlığı, kadın kurumları ve sivil toplum örgütleri de mahkemede hazır bulundu. Mahkeme Abdurrezzak Mahmut İbrahim'in kasten cinayet işlediği için müebbet cezasına çarptırılmasına, cesedi saklamasına yardımcı olan İbrahim Huseyin Kuso'nun ise 1 yıl hapis cezasına çarptırılmasına karar verdi.

Editör

Baş Tarafı 1. Sayfada...

Kapatılan televizyon kanallarının ekipmanları istedikleri televizyon kanallarına bedava devrediliyor.

Okullar, İmam Hatip liselerine çevriliyor, yüzbinlerce öğretmen, sağlık görevlisi, "FE-TÖ"çülere operasyon" kisvesi altında görevden alıyor, işten el çektiler, meslekten atılıyor; böylece ilerici/demokrat ne varsa devlet mekanizması dışına atılıyor. Böylece aileler, çocuk çocuk dinlemeden tümünden açlığa mahkum ediliyor.

İşin bir de utanmazlık boyutunda ikiyüzlülük yanı var. Suriye'yi kana bulayan, kafa kesen, cesetlerin üzerine basarak poz veren, kimyasal silah kullanan vb vb çeteleri örgütleyen, besleyen, tedavi eden, kullanan, Suriye'ye sokan kendileri değilmiş gibi, "ülkesini kana bulayan Esed" diye konuşuyor ve Suriye halkının kurtarıcısı rolüne girebiliyorlar.

Faşizmin bilimsel tanımının yanı sıra, politikalarına bakarak "güncel" tanımlar da yapmakta sakınca yok. Bu anlamda "faşizm içte ve dışta artan saldırganlıktır" diye tanımlayabiliriz. İçerde artan saldırganlığı hep birlikte görüyor, yaşıyoruz. Dinci faşistler, "Reis"lerine bakarak ve onu

taklit ederek gemi azya almış durumdalar.

Kafa kesmek, kafa koparmak, ezmek, öldürmek gibi kavramlar dillerinden düşmeyen, günlük, sıradan konuşmanın, üslubun kavramlarına dönüştü. Elbette, faşist devletin gücünü, polis, asker, mahkeme gibi güç ve kurumlarının korumasını arkalarında hissettikleri için. Cüret, cesaret ve küstahlıklarının kaynağı bu.

Hitler, işgal edeceği ülkenin önce başbakanını ayaklarına çağırır, onu dağın tepesinde, kendini yalnız ve korumasız bir ikametgaha götürür, başbaşa görüşmede bir ton hakaret, aşağılama yağdırıp kendine güvenini iyice kırdıktan sonra önceden hazırladığı anlaşmayı imzalatır misafirini ülkesine öyle gönderir, işgal hareketini ondan sonra başlatır. Avusturya'nın işgali öncesinde yaptığı gibi.

İçerde nasıl bir saldırganlık içinde olduğundan ise söz etmeye gerek yok. İşaret edilmesi gereken nokta, Hitler ile "Reis" in politikalarında ilk bakışta karşımıza çıkan benzerliktir. Kuşkusuz, ne "Reis" bir Hitlerdir, ne de günümüzün Türkiye'si 1930'lu yılların Alman savaş makinasının gücündedir.

Dolayısıyla, yanılma kuşkusuna düşmeden söyleyebiliriz ki, Hitler ve faşist Alman devletinin

SALDIRGANLIK

sonu bir trajediyle noktalandıysa "Reis" ve faşist devletin sonu komedi biçiminde tarihin yapıtları arasında yer alacak. Tarih aynı biçimde tekerker etmez.

Türkiye'de on yıllara yayılan devrimci bir savaş veriliyor faşizme karşı. Faşizm, Türkiye ve Kürdistan halkları üzerinde istediği otoriteyi, sindirmeyi, boyun eğdirmeyi 70'li yıllardan bu yana başaramadı, bundan sonra da başaramayacak. Bunun bütün işaretlerini görüyoruz.

Yine de rehavete kapılmamak gerektiği uyarısı yapılmalı. Faşizm tekelci sermayenin açık, kanlı bir diktatörlüğüdür. Dinci faşizm, önceki faşizm biçimlerinden farklı değil. Dinci faşist iktidarın ve başındakinin gaddarlıkta, terörde, kan dökücülüğe ne kadar ileri gidebileceğini, insanları canlı canlı yaktıkları Cizre, Nusaybin, Sur katliamlarında gördük.

Tekelci sermaye sınıfı bir "ölüm kalım savaşı" verdiğinin bilinciyle hareket ediyor. Hitler'in arkasında Alman çelik tröstleri vardı, "Reis" in arkasında Koçlar, Sabancılar... Alman çelik tröstleri, Sovyetler Birliği'ni yıkmak ve Avrupa'ya egemen olmak için sınırsız bir saldırganlıkla hareket ediyorlardı, Koçlar, Sabancılar, emperyalist tekeller birleşik devrim karşısında

varlık/yokluk korkusuyla içerde ve dışarda sınırsız bir saldırganlıkla hareket ediyorlar.

Faşizmin saldırganlığı içte ve dışta artarak sürecektir; birleşik devrim onu yıkana kadar. Mümkün mü, yıkabilir mi? Fazlasıyla mümkün ve başka yol da yok. Tarihte hiç olmadığı kadar buna yakınız. Kendiliğinden olmaz, olmayacak.

Büyük bir mücadele, büyük bir savaş verilmesi gerekiyor. Mücadele biçim, yöntem ve araçlarında yaratıcılık; inisiyatif alma, cüret ve cesaretle ileri atılma; taze güçlere ulaşma ve onları mücadeleye katma... atılması gereken adımlardan bazılarıdır.

Bu geçici bir fırtınadır, şimdi eğilelim fırtına geçince tekrar doğruluruz şeklinde düşünen sosyal reformistlere ve oportünist hareketlere kötü haberimiz var: Tarih tekerker etmiyor. Hiçbir şey eski haline dönmeyecek. Birleşik devrim ile karşı devrim sonal çarpışmaya doğru hızla yol alıyorlar. Faşizmin her tarafa, yaşamın her alanında saldırganlığını artırması bunun farkında olmasından. Keyfi tercihlerden değil.

Bu çarpışmadan birleşik devrim zaferle çıkacak. Bu, bir temenni değil, zaferin işaretlerini görüyoruz.

Komünist İrade Teslim Alınamaz!

*Yürümek;
yürümeyenleri
arkanda boş sokaklar gibi bırakarak,
havaları boydan boya yarıp ikiye
bir mavzer gözü gibi
karanlığın gözüne bakarak
yürümek!..*

*Yürümek;
dost omuzbaşlarını
omuzlarının yanında duyup,
kelleni orta yere
yüreğini yumruklarının içine koyup
yürümek!..*

*Yürümek;
yolunda pusuya yattıklarını,
arkadan çelme atıklarını
bilerek
yürümek...*

*Yürümek;
yürekte
gülerekten
yürümek...*

Bir komünisti daha kapattılar zindana. Müebbet tehditlere, sokak ortasında infazlara rağmen kavganın ortasında, dimdik ayakta duran, geri adım atmayan bir komünisti... Ümit Onursal Özat'ı Hatay Kırıkhan'da zindana koydular.

Ağırlaştırılmış müebbettir. Ama kavgadan bir adım geri düşmedi. İlme ilmek örülen emeğin kurtuluşu mücadelesinin militanı, baş eğmez neferi olarak duraksız yürüdü.

Düşmanın darbeleri durduramaz yürüyüşümü, sadece hıncımızı ve kararlılığımızı biraz daha artırır. Direngen yoldaşlarımızın dost omuzbaşlarına yaslanarak ilerlemeye devam!

Televizyon ve Radyoların Binalarına Polis Baskını
"Bizi Susturamayacaksınız"

Başbakanlık kararıyla kapatılan İMC TV, Yol TV ve Özgür Radyo'nun da aralarında olduğu televizyon ve radyoların binalarına yapılan polis baskını Taksim'de protesto edildi.

Eyleme TGS, DİSK Basın-İş, Hayat TV, TV10 ve HDP vekilleri katıldı. Söz alarak saldırılara karşı tepkilerini ifade ettiler. Ne yapılsa yapılsın gerçeklerin halka ulaşacağını, ulaşmasını, karanlığın her zaman olduğu gibi mücadele edilerek yıkılacağını belirttiler. Egemenden yana değil, ezilenden yana haber yaptıklarını, direneceklerini ve durmayacaklarını sözlerine eklediler.

Kapatılan radyo ve tvlerin demirbaşları TRT'ye devredildi.

"Özgür Basın Vardır"

Televizyon ve radyolara yönelik saldırılar 4 Ekim günü Ankara'da protesto edildi. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin çağrısıyla Yüksel Caddesi'nde yapılan açıklamada, "Ülkemizin işçi ve emekçilerinin, halkın, ezilenlerin sesi olan TV kanallarını kapatan darbeyi zihniyeti protesto ediyoruz" denildi.

Kapatılan TV10 Emekçileri Eylemde

İstanbul'da geçtiğimiz hafta düzenlenen operasyonla kapatılan televizyonlardan TV10 emekçileri ve Alevi kurumları, kapatılan radyo ve televizyonların kapatılmasına karşı Galatasaray Lisesi önünde eylem yaptı.

15 Ekim günü yapılan eyleme Ankara Mitingi yasaklanmasını protesto eden KESK'e bağlı sendikaların üyeleri, Mücadele Birliği Platformu, ESP ve Cumartesi Anneleri ve demokratik kitle örgütlerinden temsilcilerde katılarak destek verdi.

Eylemde TV10 Yönetim Kurulu üyesi Veli Büyükaşahin, 6 yıl önce Alevilerin ve halkın lokmaları ve emekleriyle kuruldukları

rımı ve bugüne kadar öyle geldiklerini söyledi. Bin bir emekle kurulan televizyonlarının kapatılmasının ardından el konulan malzemelerin TRT'ye verilmesine tepki gösteren Büyükaşahin, "Derhal kapatma kararını geri çekin, televizyon ve radyolarımızı açın. Semahlarımızı durdurmayın, sesimizi, değişimlerimizi, türkülerimizi susturmayın" dedi.

Büyükaşahin "Sivil itaatsizlik eylemi" başlattıklarını ve her hafta Cumartesi günü Galatasaray Meydanı'nda oturma eylemi yapacaklarını da duyurdu. Açıklamada sık sık "Özgür Basın Susturulamaz", "TV10'u Geri İstiyoruz" sloganları atıldı.

TV10 emekçileriyle dayanışmaya gelen Ozan Mehmet Ekici de bağlaması ile değişlerini seslendirdi.

Bu defa da "Madam gibi ölmek" ve "Adam gibi ölmek" arasındaki farkı merak etmiş büyüklerimiz. Karikatürist de anlatmış:

Aslı'ya Müebbet

Özgür Gündem Gazetesi Yayın Danışma Kurulu üyesi ve yazar Aslı Erdoğan, çıkarıldığı mahkemede, "Örgüt propagandası", "Örgüt üyeliği", "Devletin birliğini ve ülkenin bütünlüğünü bozmak" suçlamasıyla tutuklanmıştı.

İddianamesi hazırlanan Aslı Erdoğan'a, yazdığı yazılar nedeniyle, "Kürtleri devlete karşı kızdırtmak" suçlaması ile ağırlaştırılmış müebbet istendi.

"Biat Etmeyeceğiz"

TV10'un da içinde yer aldığı 23 tv kanalı ve radyonun kapatılmasını protesto etmek için, 8 Ekim günü Alevi kurumları, dedeler ve sanatçılar, Galatasaray Meydanı'nda bir basın açıklaması yaptılar.

İlk konuşmayı yapan TV 10 yönetici Hüseyin Kelleci, Muharrem ayının başladığı gün ekranlarının karartıldığına dikkat çekerek, "Biz bu yolda sevgiden, hoşgöründen, insan haklarından söz ederken, ekranlarımız birden karartıldı. Acaba suçumuz haber vermek miydi yoksa bu ülkede ötekileştirilip sesimizin kısılması mıydı? Onun kararını kamuoyuna bırakıyoruz" dedi.

TV 10 yönetim kurulu Başkanı Veli Büyükaşahin de söz alarak "Biz darbelerden çok çektik canlar. Yaşanan her darbeye biz Alevilerin bıyıkları kesildi, cemevlerimizin kapıları tekmelerle kırıldı, içinde postallarla girildi, yüzbinlerce insan tutuklandı, işkencelerden geçirildi" dedi. Diyanet İşleri Başkanının Alevilerle iftar açma talebini de ileten Büyükaşahin, "Bir taraftan paketler açıklayacaksınız, iftar açmak isteyeceksiniz, diğer bir taraftan ise Alevilerin ve diğer muhalif TV ve radyolarının ekranlarını karartıp, sesini kısacaksınız. O sofralarda sizin çorbalarınıza ihtiyacımız yok bizim, bizi biz olarak kabul edin yeter" diye konuştu.

Gariip Dede Dergahi Başkanı Pir Celal Fırat'ın dua okuduğu eylemde, sazlarla hep bir ağızdan türküler söylendi. Türkülerden sonra söz alan sanatçı Metin Karataş, "Biz sadece Türkiye'de Alevi değiliz, Afrika'da siyahiyiz, Amerika'da Kızılderilileriz, Avustralya'da Aborjiniz. Biz her yerde zalime karşı direnenleriz" dedi.

KURŞUN GİBİ AĞIR TOPRAK GİBİ GEBE

Umut Çakır

Moody's Türkiye'nin kredi notunu "Çöp"e çevirince, Ankara'nın zaten yeterince gerili sınırları iyice koptu. Asıl kaygı, ekonomiden çok siyasi arenada. Çünkü bu not, emperyalizmin gözünde adım adım "kaybedilmiş ülke" statüsüne giren Türkiye için yeni bir aşamayı temsil ediyor. Kendini öküzen sanan kurbağa şişinmesiyle "Rakka"yı da Musul'u da alırsız evelallah" cevvalliğinin ardındaki güçsüzlüğü görmek için, alim olmaya gerek yok. 15 Temmuz'dan ağır yaralı çıkan ordunun savaş kapasitesi Cerablus, Azzez'de test edildi yeterince. Bu durumda artık Türkiye'yi bölgenin karşı devrim üssü haline getiren emperyalist politikanın da buna destek sunan ekonomik kayırmalarının da son bulması kaçınılmazdı.

Yalnızca iç ve dış savaşta yaşadığı zaafiyet değil, TC'yi "kaybedilmeye yüz tutan" ülke statüsüne sokan. Sürece bütün yönleriyle etki eden, hızlandırıcı çok önemli bir rejisör var. Küresel iç savaş. Ve bu rejisör sadece işbirlikçi tekkelci Tür sermayesini değil, ama bütün dünya burjuvazisini birbirine güvensiz, devrimler karşısında çaresiz kılıyor. Geleceği hakkında bu denli karamsar bir sınıfların Türk kardeşlerin her gün yaşadığı sosyal depremlere bakıp cenaze marşı çalınmasında şaşılacak bir yan yok.

Küresel iç savaş bir üst aşamaya, yeni devrimci patlamalara ve bölgesel savaşlara doğru taşıyan pek çok etken var. Bunların başında 2008'den beri atlatılmayan büyük ekonomik depresyon geliyor.

Kriz ABD'de başlamış, Avrupa'ya sıçramış tüm emperyalist ülkeleri etkisine almıştı. Hasarı kontrol edilemeyecek kadar Bankalar piyasalara 13 trilyon dolar sürdü. Çin henüz devasa ölçüdeki büyümesini başarıyordu ve Brezilya Türkiye gibi ülkeler fahiş düzeydeki faiz oranlarıyla yokuş aşağı inen çığm hızını kesen kasis görevi görebilmişlerdi. Ancak gelinen aşamada bankaların piyasaya pompaladığı paranın hiçbir etkisi kalmadı. Çin aşırı borç yüküyle yavaşladı ve aynı nedenle Türkiye gibi ülkeler faizleri indirdi. Özcesi, çığm önüne dikilen kasiler, ardında muazzam bir kar yığını biriktirdi. IMF yeni finansal şoklara dair uyarılar yapmaya başladı. İflasların kanlı kokusunu alan dünya tekelleri birbirlerine karşı milyarlık ceza davalarıyla ölüm kalım rekabetinde kılıçlarını çektiler.

Bu ortamda faizleri yukarı çekmek akla gelen tek yol, ancak üç senedir mali-sermaye odakları buna cesaret edemiyor, ardında bırakacağı enkazdan korkuyorlar. Tahvil denizinde yüzen bankalara ne olacak? Peki ya sıcak para bağımlısı Türkiye gibi ekonomiler? Ancak artık güverteye ulaşan sular çok daha büyük bir tehdidin habercisiydi. Safraları atarak bir süre daha su üstünde durmak mümkün görünmüyor. Moody's'in çöp notu, bu konuda bir önbildirimdir. Unutulan bir noktayı biz hatırlatalım. O safralar kalın bağlarla gemiye bağlı. Daha şimdiden Deutsche Bank'ın iflasi konuşuluyor.

Safraları atmak kolay, ama yangın geminin mutfağında. ABD, silahlı biçimler alan siyahların isyanıyla çalkalanıyor. Avrupa sokakları dev gösterilerle ateşleniyor. Dahası 180 milyonluk muazzam gövdesini Hindistan'da tarihin en büyük genel grevinde sergileyen proletarya, önünde durulmaz bir dalgayı işaret ediyor. Bir yanda küresel depresyon, diğer yanda muazzam proleter dalga; bu fay hattının yarattığı depremler akla gelmedik gedikler açıyor. Görüntü bu kadar bulanık, frekanslar bu denli bozüksa, devrimci iç savaşın Edirne peynirine döndürdüğü Türkiye'ye hangi emperyalist güvenle bakabilir?

Bu genel politik ortam içinde büyük güçlerin başkalarının omuzu üzerinden sürdürdükleri savaşa tam gaz vermeleri kimseyi şaşırtmıyor. En kanlı bilek güreşi Halep-Musul hattında yaşanıyor ve hiç de emperyalizmin umduğu yönde gelişmiyor. Bu hat boyunca gerici çeteler amansız bir bombardıman altında; ABD eğer bu bombardıman durmazsa, gerici terörü Rusya kentlerine yaymakla tehdit ediyor. Kazanan taraf belli oldukça, kaybedenler kartlarını daha açıktan oynuyorlar. ABD, El Nursa ve hatta IŞİD'i koruyan operasyonlara imza atmaktan çekinmiyor.

Rusya, daha güneye inmesi halinde TC'yi vuracağını söylemek için Ankara'ya Genel Kurmay Başkanını yolluyor. Her düğünün kamberi Fransa, Musul operasyonunu başlattı bile. Halep hattını kaptıran emperyalist güçler, hiç olmazsa Musul'u kaptırmamak için çarşafa dolanıyorlar. Zurnanın zırt dediği yer burası. Rakka-Musul hattında sahada savaşabilecek iki güç var: YPG ve Peşmerge. Bu noktada tablo bambaşka bir içerik kazanıyor.

Beş yıl önce Ortadoğu'yu teslim almak için mezhepçi çeteleri sahaya sürmüştü emperyalizm. Sonuç tam bir felaket onlar için. Gerici dinci çetelere karşı halklar silahlandı, ordulaştı, tüm dünya emekçileri içinde sempati topladı. Emperyalizm için alarm zilleri çaldı. Umutsuz bir savaş için dinci faşist çeteler sahada tutulurken, nüfuz alanlarını güvenceye almanın tek yolunun, ulusal çaptaki güçlere yatırım yapmak olduğu anlaşıldı. ABD, SDG'ye havadan mühimmat taşırken, Almanya Peşmerge'yi ağır silahla donattı, Fransa Barzani'ye bağımsızlık için adeta gaz verdi. Hesap belli. Kürtleri giderek Rusya-Iran eksenine kayan Araplar ve işe yaramazlığı kanıtlanan Türkiye'nin yanı başında üçüncü bir güç olarak desteklemek. Ancak önemli pürüzleri var bu planların. Birincisi, YPG kendi halkının çıkarlarını bir yana koyup emperyalist çıkarlara hizmet edecek bir yapıda değil. İkincisi, oyun dışına atıldığını gören TC'nin züccaciye dükkanına dalması tehlikesi. Pentagon şefinin bizzat itiraf ettiği gibi "Bu dengeyi kurmak oldukça zor."

AKP hükümeti ve Saray Moody's notunda, YPG'ye yapılan silah yardımlarında ve "Musul-Rakka'dan uzak" dur mesajlarında, bu durumun izlerini gördü. Oysa ne yaptıysa devrimi boğmak adına yapmıştı. Şimdi nasıl olur da bir cami avlusuna sessizce terk edilirdi. Öyleyse hem kendi korkusunu hem de devrimi bastırarak yolunda hiçbir sınır tanımayacağını kanıtlanması gerekli. Çizgi film oynatan çocuk kanalları ve türküden başka derdi olmayan radyoları, kapıldığı histerik çılgınlığın ölçüsü olsun diye bir gecede kapattı. Yediği dayakta iki gözü de kapanan boksörler gibi, yumruğunu her yöne savurarak ayakta kalma savaşına girdi.

Ne diyelim, sağolam burjuvazi; tüm emekçi sınıfları ve halk kesimlerini topyekun ayaklanmaya itecek koşulları kendi elleriyle yarattığı için. O koşullardan birisi nüfusun ezici çoğunluğunu devrimci yığınlarla aynı hizaya sokacak o son duvarın belirmesiydi. Tarafsız tutumlarıyla fırtınanın dışında kalacağını sananlar, o son duvarı şimdi bir anda burunları dibinde buluyorlar.

On yıllar ötesinden Nazım, bugünün türküsünü söylüyor sanki: "Hava kurşun gibi ağır, hava toprak gibi gebe..."

#10Ekim2015 #Ankara #Unutmayacağız #Affetmeyeceğiz

10 Ekim 2015 tarihinde Ankara'da yapılmak istenen "Emek Demokrasi ve Barış Mitingi" için Ankara Garı'nda IŞİD tarafından gerçekleştirilen bombalı saldırıda yaşamını yitirenler Ankara, İstanbul, Mersin, Bursa, Malatya ve Artvin'de anıldı. Mersin'de ise yaşamını yitirenlerin anısına 101 fidan dikildi. İstanbul Kadıköy ve Bursa'da yapılan anmalara ise polis saldırdı.

İstanbul'da Emek ve Demokrasi Koordinasyonu'nun çağrısıyla 10 Ekim Ankara katliamında ölümsüzleşenleri anmak için binlerce kişi, 9 Ekim günü ellerinde dövizler ve yaşamını yitirenlerin resimleriyle Kadıköy-Beşiktaş İskele Meydanı'nda geldi. Kadıköy'de yapılan anmaya Gezi Ayaklanması sırasında ölümsüzleşenlerin aileleri de katılarak kısa konuşmalar yaptı.

İstanbul Emek ve Demokrasi Koordinasyon adına yapılan basın açıklamasının ardından kitle dağılmak üzereyken polis tazyikli su ile kitleye saldırdı.

Bursa'da düzenlenen anmaya olanca vahşetiyle saldıran polisin avukatlar ve gazeteciler dahil çok sayıda kişiyi darp ederek gözaltına alması, yayınlanan foto ve videolarla tüm dünyaya izlendi.

Onları Anmaya Devam Edeceğiz

Ankara Katliamında ölümsüzleşen Ayşe Deniz ve Berna Koç İzmir'de mezarları başında anıldı.

10 Ekim günü saat 10.04'te başlayan anmada yapılan konuşmada "Bir yıl önce bugün yüzlerce yoldaşımız katledildi, yaralandı. Tedavileri hala süren arkadaşlarımız var. Bir yıldan bu yana bu katliamın sorumluları bulunmadı. Aksine katledilen yoldaşlarımız milli maçlarda yuhalandı" dendi.

Ankara'da katliam anmasına yapılan saldırıdan bahsedildi ve "Arkadaşlarımızı ve katliamı unutmamız isteniyor. Anmaya yapılan saldırının sebebi budur. Ama biz onları hiçbir zaman unutmayacağız, unutturmayacağız. Onları anmaya devam edeceğiz" dendi.

Açıklamanın ardından yapılan saygı duruşuyla anma sona erdi.

Mücadele Birliği İzmir

"Güzel Yarınlar Ve Barış Devrimle Gelecek"

Hep birlikte çıktığımız yolculukta yoldaşlarımızı göğe savurup döndük...

10 Ekim saat 10.04...

Tarihi katliamlarla boyalı çağlardan geçiyoruz. Takvimimizde bir yoldaşı unuttuğumuz gün yok neredeyse...

Bizi katlederek, kaybederek, zindana, toplumun dışına atmaya çalışarak yok etme çabaları size çok mu garip geldi? Bana garip gelmedi desem kızarmısınız? Bize savaş açmaları normal desem kızarmısınız? Onlardan bir kez bile vicdanlı bir tutum beklemedim desem peki...

Buna faşizm diyorlar. 'Fitratı' gereği böyle davranma zorunluluğu vardır. Karşısına çıkacak tüm sesleri kanla bastırır. O gün bizi, daha önce Amed halkını ve ondan önce de Suruç'ta gençliği böyle sindirmek istemişti. Hatırladığımız değil mi? Takvimimizin kanlı yapraklarından bir kaçını...

Kabul edilebilir gelmedi değil mi? Göz göre göre yoldaşlarımızı göğe savurdular. Ve sonra her daim çıkıp bağırdık arkala-

Anmaya Saldırı

10 Ekim sabah saatlerinde İstanbul Üniversitesi (İÜ) Edebiyat Fakültesi'nde yapılmak istenen Ankara katliamı protestosuna da polis saldırdı.

Saygı duruşunda bulunan öğrenciler, katledilen arkadaşları için şiir okumaya başladı. Şiiri yüksek sesle okuyamazsınız, diyen özel güvenlik ve polis, anma yapan öğrencilere saldırdı. Aralarında Ankara Katliamı'nda yaralı kurulan öğrencilerin de olduğu 15 kişi gözaltına alındı.

Katliamdan Bir Yıl Sonra Aynı Yerde Polis Yine Aynı

1 yıl oldu... Ankara'da yapılacak Emek, Barış ve Demokrasi Mitingi'nde IŞİD bombaları patlayalı... Türkiye ve Kürdistan'ın hemen her yerinden işçiler, emekçiler, öğrenciler, sosyalistler Tren Garı önünde toplanmaya başladığında bombalar patlamış, alanda bir can pazarı yaşanırken bu defa da devlet tazyikli-köpüklü sularla, gaz bombalarıyla yaralıları, ölenlere saldırmıştı.

Yıldönümü'nde katliamı anmak için aynı yerde toplanmak isteyenleri büyük bir polis ablukası ve tabi ki polisin saldırısı bekliyordu. Kortej halinde toplanıp Ankara Garı önüne gelenler alana alınmadı, sonra sadece "katledilenlerle aynı soyadını taşıyanların girebileceği" söylendi.

Ardından temsili bir grubun alana girerek anma yapılmasına izin verildi. Gar önünde yapılan anmada katledilenler için saygı duruşunda bulunuldu ve karanfiller bırakıldı. Bu esnada, katliamda üyelerini kaybeden BTS üyesi Gar emekçileri de Gar önündeki anmaya katılmak istedi, ancak polis emekçilerin Gar'dan çıkmasına izin vermedi. Anma alanına alınmayan, aralarında KESK, DİSK, TMMOB, TTB ve kurum temsilcilerinin, milletvekillerinin olduğu kitle de polis barikatı önünde açıklama yaptı.

Açıklamaların ardından barikat önüne, gar alanındaki aileler de geldi. Bombaların patladığı anda olduğu gibi, barikatın önünde "Bu meydan kanlı meydan" sloganları atılırken, polis barikatın önüne gelen ailelere saldırdı.

Yoğun gazın etkisiyle aileler çevre sokaklara dağılırken, Gençlik Parkı, Hipodrom, Abdi İpekçi, Tandoğan, Ulus, Atatürk Bulvarında bulunan gruplara, polis saldırısı devam etti. Ulus hastaneler bölgesindeki saldırı, Abdi İpekçi Parkı ve Sıhhiye tarafına kadar yayıldı, oradan Ziya Gökalp Caddesi üzerinden Cebeci'ye doğru yayıldı.

Tandoğan'da toplanan gruplara da şiddetle saldıran polis, çok sayıda kişiyi yaraladı ve darp ederek gözaltına aldı. Gözaltılara müdahale etmek isteyen avukatlar da gözaltına alınırken, gazetecilerin de yaralananları oldu. Toparlanmaya çalışan kitle, Kızılay'a çevirdi yönünü.

Burada bir açıklama yapılarak, anmaya yapılan polis saldırısı protesto edildi. Polisin saldırısı ise gecikmedi. Yüksel Caddesi ve Konur Sokak'ı gaza boğarak kitleyi dağıtmaya çalıştı. Ankara'daki anma boyunca 47 kişinin gözaltına olduğu öğrenildi.

rından 'Katillerden Hesap Sorulacaktı' Kim? Kimin hesabına? Kimi? Kimden? soracaktı... Bu slogan içimizdeki bütün hesapları büyütüyor yürütüyordu bizi, ama sonu yok gibi. İçi doldurulamayan, boşluklarının açtığı yaraları kapatamayan bir yere taşıyordu bizi.

Öfkemin hiç dinmeyeceğini hissediyorum bugün. Belki bir çoğunuzla hiç tanışma fırsatımız olmadı yoldaşlarım. Ama biliyorum ki çoğunuzla Amed Newrozunda, kiminizle Gezi Ayaklanmasında ve kiminizle 6-8 Ekim Ayaklanmasında bir sokaktan diğerine koşarken bir birimizin adımlarından bir sonraki adıma uzandık. Öfkem hiç dinmeyecek biliyorsunuz. Öfkemiz dinmeyecek. Benden çaldıkları her şeyi istiyorum. Yarım kalmış yaşamları, açlıkta uzayan şafakları, açlığı, yoksulluğu... Emegimizden çalarak yarattıkları tüm zenginlikleri istiyorum; çünkü onların gerçek sahibi benim. Biziz. Hepimiziz.

10 Ekim 2015 10.04
Ankara
Unutma.
Güzel yarınlar ve barış devrimle gelecek ve o gün yoldaşlarımızı anmaktan bizi kimse alıkoyamayacak. O günler o yarınlar ölümsüzleşenlere sözümüz, borcumuzdur.

Bir Mücadele Birliği Okuru

Gever'de Polis Katliamı

Kürdistan'da katliamlar hız kesmiyor. Yüksekova'da, 8 Ekim sabah saatlerinde silah sesleri yükseldi, 4 kişi katledildi. Polis çarşı merkezini taramıştı, açılan ateşte Aydın Tümen, Serhat Buldan, Rahmi Sefali ve Nejedet İşyözü yaşamını yitirken, Şemsettin Çakmakçı ve Memet Ali Kaya da yaralandı.

Çarşıya hemen zırhlı araçlar sevk edildi, sokaklar ablukaya alındı. Valilik grupların kavgasını ayırmak için gelen zırhlı polis aracının silahının teknik arıza yapması sonucu ateş açıldığını söylerken, görgü tanıkları herhangi bir kavgaya ya da tartışmanın olmadığını söyledi, katledilen 4 kişinin de başından vurulduğunu vurguladı. Ölen ve yaralananların kaldırıldığı Yüksekova Devlet Hastanesi de polislerce ablukaya alındı.

Açıklama yapan HDP de "Yurttaşlarımızın taranması açık ve büyük bir provokasyondur. Bu durum asla 'ferdi davranış' olarak açıklanamayacak derecede ciddi bir olaydır. İçeride OHAL, dışarıda işgal politikası yürüten hükümetin, eski veya yeni darbeyi her tür yapıyla mücadele etmeye, eski derin devlet yapılarını kendine bağlı hale getirdiği ve

yasalara değil, doğrudan Saray'a bağlı olarak çalıştığı yakın zamanda Cizre'de yaşananlarda ortaya çıkmıştı" dedi.

HDP milletvekili Pervin Buldan da katledilenlerden birinin lise 2. sınıf öğrencisi 16 yaşındaki yeğeni Serhat Buldan olduğunu söyledi.

Katledilenler, 9 Ekim'de binlerin omuzunda sloganlarla uğurlandı. İlçe Devlet Hastanesi'ndeki otopsi işlemlerinin ardından aileler tarafından alınan Aydın Tümen, Serhat Buldan ve Nejedet İşyözü'nün cenazesi Esentepe Mahallesi'nde "Bajêrgeh Şehitliği"nde, Rahmi Sefali'nin cenazesi ise Şahê köyünde

toprağa verildi. Sabahın erken saatlerinde hastane morgu önüne akın eden katledilenlerin yakınları, uzun süre ağıt yaktıktan sonra cenazeleri defnedilmek üzere yola çıkardı.

Yüzlerce araçtan oluşan konvoy ile "Bajêrgeh Şehitliği"ne getirilen Tümen, Buldan ve İşyözü'nün cenazelerinin bulunduğu tabutlar mezarlık girişinde omuzlara alınarak taşındı. Tören esnasında birçok sokak başı zırhlı araçlar ile kapatılırken, Dronelar da eksik olmadı.

Ağıtlarla kılınan cenaze namazının ardından katledilenler yan yana defnedildi. Ardından özgürlük ve demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenlerin anısına "Çerxa Şoreşê Marşı" eşliğinde saygı duruşu yapıldı, sık sık "Şehid namirin" ve "Katil devlet hesap verecek" sloganları atıldı.

Cenaze töreninin ardından kitle Yeni Mahalle'de kurulan taziye çadırına geçti.

"Dayanışmanız Beni Hayatta Tuttu"

Kendisinden 27 Mayıs'tan beri haber alınmayan DBP Şımak il yöneticisi Hurşit Külter'in Kerkük'te olduğu öğrenildi. Hurşit Külter, 7 Ekim sabahı bir basın açıklaması yaparak Güney Kürdistan'ın Kerkük kentinde olduğunu söyledi, kaçış hikayesini anlattı.

"Bu açıklamayı bu kadar geç yaptığım için başta benim için mücadele yürüten herkesten özür diliyorum. Fakat bilinmelidir ki ilk defa böyle bir açıklama inkamı buldum. Çünkü içinde bulunduğum güvenlik koşulları bu açıklamayı yapmamaya izin vermiyordu" diyen Külter: "13 gün boyunca bir binanın bodrumunda tutulur. Bana yoğun fiziki ve psikolojik işkence yaptılar. Ama sürekli ajanlık dayatıyorlardı. Çıkıp öz yönetim direnişlerine karşı açıklama yapmamı istediler. Bunu özellikle polis özel hareketi yaptı ve ben göz altında kaldığım sürede zaten beni yanında tutan bu özel hareket polisi sürekli beni infaz edebileceklerini söylüyorlardı. Bazen kendi aralarında, bundan istediklerimizi aldıktan sonra öldürelim, şeklindeki konuşmalarını duyuyordum" dedi.

Halkın gelişen yoğun tepkisinden dolayı kendisinin gözaltında infaz edilmediğini söyleyen Külter "Kendi aralarındaki konuşmalarında, 'şimdi biraz gündem olmuş. Biraz bekletelim, tepkiler bir süre sonra zaten soğur, o zaman öldürürüz' diyorlardı. Ben bu konuşmaları duyuyordum" diye anlattı.

Tutulduğu bodrum katından binanın bir üst katına çıkarıldıktan sonra kaçış yollarını aradığını ve fırsat bulduğunda da kaçtığını söyleyen Hurşit Külter, "Ben binadan çıktuktan sonra kaçtığımı fark ettiler. Arkadan vurup öldürmek ya da yakalamak istediler. Ama ben kaçıp kurtuldum. Şehir içinde saklandım. Aileye ya da basına ulaşacak bir imkan aradım ama bulamadım. Bu süre 40-45 gün boşaltılan evlerin içinde saklandım. Sonra şehir içinde direnenlere denk geldim ve şehirden çıktım. Çıktıktan sonra bazılarının yardımıyla iki aylık bir sürede ancak buraya ulaştım. Bana yardımcı olanların güvenliği açısından da kimlerin yardım ettiği bilgisini paylaşmak istemiyorum. Buraya geldikten sonra da kim olduğumu kimseye söylemedim. Kendimi tam güvenli hissettikten sonra basına açıklama yapıyorum" dedi.

Hurşit Külter, "Başta Cumartesi annelerine, barış annelerine ve benim akıbetimin ortaya çıkarılması için mücadele eden tüm ulusal ve uluslararası kuruluşlara teşekkürlerimi sunuyorum. Eğer ben bugün yaşıyorsam kesinlikle benim için mücadele edenlerin sayesinde" diyerek, bundan sonra da olduğu her yerde özgürlük mücadelesini sürdüreceğini söyledi.

Eylem Ataş

Doğduğu Topraklarda Defnedildi

Minbiç'in özgürleştirilmesi hamlesinde IŞİD'e karşı savaşırken hayatını kaybeden Birleşik Özgürlük Güçleri (BÖG) savaşçısı Eylem Ataş'ın cenazesi sonunda doğduğu topraklarda. 100 gün süren bir mücadelenin sonunda ancak getirildi Eylem'in, güzel gülüşlü kızın cenazesi.

101. günde, 7 Ekim günü Ataş'ın cenazesini almak için ailesi ve avukatı sabah saatlerinde Mardin Valiliği'ne geldi. Görüşmelerin ardından aile, avukatları, milletvekilleri ve halkla birlikte cenazeyi almak için Kızıltepe Şenyurt Sınır Kapısı'na geldi. Heyet tarafından Rojavalı yetkililerden alınan cenaze Mardin Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

Ardından Eylem Ataş'ın cenazesi, ailesi tarafından Adana'ya getirildi. Eylem'i kadınlar karşıladı slogan ve zılgıtlarla. Eylem Ataş, 8 Ekim günü kadınların omuzunda Küçük Oba Mezarlığına götürüldü.

"Eylem Ataş ölümsüzdür" ile "Şehid namirin" sloganları eşliğinde mezarlığa getirilen Eylem Ataş, BÖG Komutanı Bedrettin Akdeniz'in yanına defnedildi.

YENİ EURENİN DEVRİMLERİ

Büyük toplumsal olaylar sözkonusu olduğunda gelişmelerin altında yatan gerçek sebepleri anlama konusundaki basiretsizlik yaygındır. Hemen her zaman görünüle, öne çıkan tekil olaylarla, yöneticilerin söyledikleri ve yaptıklarıyla sınırlı analizler kapalıdır. Bir de meşhur "empyrist planlar" tabii...

Bir devrim, bir ayaklanma oluyormuş, ne gam! Milyonları harekete geçiren sebepler olarak gerçekten zavallıca olgular sıralanır art arda. Siyasal analizlerde sık sık yönetici mevkindeki birinin söylem, istem ve iradesi öne çıkarılır ama, nasıl olup da bu bir tek kişinin veya grubun iradelerinin önemli bir faktör haline geldiği açıklanamaz bir tür. Asıl açıklanması gereken şey öylece kalakalmıştır ortalıkta. Muazzam bir düşünce tembelliği, inanılmaz bir sığlık!

Bu ülkede 80 ile yayılmış, milyonları sokaklara dökmüş, mevcut siyasal iktidarı ve devleti temelinden sarsmış Gezi ayaklanmasını düşünün. Daha ayaklanmanın artçı dalgalarını sürmekte iken piyasayı kaplamaya başlayan kitaplara bakın. "Olayın sıcaklığı" ortalığa saçılan bu "meta

yığı" gerçekte muazzam bir hareketi anlama konusundaki düşünsel yeteneksizliği, çapsızlığı göstermeye yeter de artar bile! Özellikle de toplumsal dönüşüm ve devrim adına yola çıktığı iddia eden, ama gerçekte bundan köşe bucağın reformist ve oportünist sosyalist hareketin zihinsel çoraklığı göstermesi açısından çarpıcıdır. Bir devrimi görmek, anlamak bu kadar mı zor!

Yeri gelmişken belirtelim. Bizzat Gezi sırasında ortaya koyduğu görüşler ve çağrılarla olsun, o dönem yayımladıkları bildirilerle olsun, sürecin özlü ifadesi olan "Ayaklanma Üzerine Notlar"la olsun, olayları kavramada ve açıklamada gerçek bilimsel duruşu sergileyen sadece ve sadece Leninistler oldu. Gelişmeleri devrimci bir bakış açısıyla ele almanın somut örneklerini sundular. Gezi sözkonusu olduğunda bizzat olayların sıcaklığında söylenmesi gerekenler en özlü haliyle söylendi. Ama Gezi üzerinden tüm bir devrimler dizisini, Yeni Evre'nin devrimlerini ele almak, emekçiler için anlaşılır ve ikna edici bir açıklamasını yapmak, yalancı bir görev olarak duruyordu.

SOSYAL REFORMİSTLERE

Taylan Işık

Bir dönemin sonuna geldik. İç savaş tekeli sermaye sınıfını ve dinci faşist iktidarı, savaşın ruhuna uygun politikalar izlemeye zorladıkça, kulaç attığımız legalizm sularının sonu da görünmeye başladı.

Anayasa, Meclis, adalet, hak-hukuk; ezberinizde ne varsa tarihin çöplüğünü boyluyor. Biz böyle söyledik diye tarihin çöplüğünü boylamıyor ama tarihin çöplüğünü zaten boyladığı için biz böyle söylüyoruz. Bizim yaptığımız sadece basit bir gözlem ve gerçeklere korkmadan bakmaktan ibarettir.

Burnundan kıl aldırmayan küçük burjuva kibriniz bize kulak vermenizin önünde aşılmaz bir engeldir, biliyoruz.

Onun için gelin, çok önemseydiğiniz bir gazetecinin gözlemlerine kulak verin. Bakın ne diyor:

"Bir dönemin sonuna geldik. Farklı seslerin tamamen yasaklandığı bir sıkıyönetim rejimindedir artık..."

Oyunun kurallarını değiştirmek zorundayız.

Her saldırıya uğrayan gazeteye 'geçmiş olsun'a gidip her kapatılan radyonun önünde 'Özgür basın susturulamaz' diye bağırmanız yetmiyor.

Kınama mesajları, protesto yürüyüşleri kâr etmiyor. Tek tek mevzileri savunmak, baskıyı geriletmiyor."

Kendisi de dinci faşist iktidarın hışmına, zulmüne uğramış bir gazetecinin çıkardığı sonuçlar bunlar. Yaşam öğretiyor; öğrenmek isteyene tabii..

"Kınama mesajları, protesto yürüyüşleri kar etmiyor; tek tek mevzileri savunmak, baskıyı geriletmiyor." Bu sözleri anlayacağımız dile çevirirsek şu anlam çıkar: Reformlar uğruna mücadele, hak-adalet talepli mücadele, protesto yürüyüşleri bir işe yaramıyor.

Çok basit, sıradan gerçekleri hatırlatmak zorundayız: Devrimcinin görevi, devrim için savaşmaktır; reformlar için değil. Devrimci bir partinin görevi, halk kitlelerinin ayaklanmalarını devrime dönüştürmektir. Her devrimin temel sorunu ise iktidar sorunudur.

İşçi sınıfını, emekçileri, ezilen halkları devrime taşımaya birinci, temel, yarına bırakılmaz görevi olarak görmeyen bir parti devrimci değil, sosyal reformisttir. Devrimci partinin görevi reformlar uğruna mücadele etmek değil, devrim için savaşmaktır. Reformlar, sizin dilinizle, hak ve özgürlükler, ancak bu mücadelenin yan ürünü olarak elde edilirse bir anlam ifade edebilirler.

Önemseydiğiniz, değer verdiğiniz gazetecinin elbette bu sonucu çıkaramamış; bunu ondan beklememek gerekir. Bu sonucu çıkarmak "sosyalist" etiketini taşıyanların, yani sizin göreviniz. Ama o gazeteci, hak ve özgürlükler için mücadele etmenin, protesto eylemleri düzenlemenin bir işe yaramadığını sezmiş.

Sizin sevgilerinizin bir gazetecinin ki kadar da mı gelişmemiş.

Baskıyı geriletmek mi istiyorsunuz, halk ayaklanmasına hazırlanıp onu örgütlemeye çalışmalısınız. Tutsakların özgürleştirilmesini mi istiyorsunuz, devrimi çıkmaz ayın son çarşambasına ertelemeyen birinci hedef olarak önünüze koymalısınız. Tek tek mevzileri mi savunmak istiyorsunuz, düşmanın baskı aygıtını yıkmayı emekçi sınıfların önüne güncel hedef olarak koyun.

İşçi sınıfı öncülüğünde ezilen halklar ve diğer emekçi sınıflar politik iktidarı ele geçirmeye yönelik o tarihsel harekete kalkıştıklarında bu büyük mücadelenin yan ürünleri olarak reformları fazlasıyla elde edersiniz.

Elbette böyle bir dönüşüm gerçekleştirebileceğinize dair naif bir iyimserlik içinde değiliz. Ama şunu da söylemeden geçemeyeceğiz: O girmeyi çok heveslediğiniz Meclis, artık bir cesettir. Seçimler -bir daha düzenlenirse tabii- üçüncü sınıf bir komedi olarak sahnelenecek. Çok aradığımız "adalet" sahibine göre kişiyen bir attan ibarettir. Anayasa dediğiniz şey, saldıranları koruyan bir kale dir; saldırıya uğrayanları değil. vb vb.

Kusursuz bir fırtına yaklaşıyor. Tekelci sermaye sınıfı, faşist devlet, dinci faşist iktidar bunun farkındalar ve önlemlerini almaya çalışıyorlar. Onun için ne yasa, ne anayasa, ne hak, ne hukuk dinliyorlar. Her şeyi, savaş nasıl kazanacaklarsa ona göre yorumluyorlar, pratik politikalarını bu yaşamsal konuya göre şekillendiriyorlar. Çünkü onlar bir "ölüm-kalım savaşı" verdiklerinin farkındalar. Siz farkında mısınız!

Ümitsiz bir vaka olduğunuzu biliyoruz da, sizin peşinizden giden, sizi taklit eden oportünistlere ne demeli!

ÇIKTI

Yeni Evrenin Devrimleri
Setenay Berdan

208 sf
ISBN: 978-605-66545-2-7
Sofular Cad. İskenderpaşa Mah. 8/3 Fatih / İstanbul
Tel&Fax: 212 533 32 57
www.mucadelebirligi.com

"Kürk Mantolu Madonna" gafına imza atan Funda Kal-yoncuoğlu, Sabahattin Ali'yi arayarak özür dilediğini ve konunun tatlıya bağlandığını açıkladı... Zaytung

Irak'taki Türk askerlerinin çekilmeyeceğini vurgulayan Başbakan Yıldırım: "Şu an orası askerimiz için daha güvenli..." Zaytung

CHE İÇİN ORADAYDIK

Çağımız insan bilincinin özgürleşmeyi beklediği bir çağ. Emperyalist-kapitalist sistem insanlığı kendi esareti altında tutarken gerici, köhnemiş ve yozlaşmış bir insanlık yaratılmaya çalışılıyor. Buna karşı ise dünyanın her köşesinde sesini yükselten milyonlar var. Bir tarafta ezenler diğer tarafta ezilenler ve amansız bir savaşım. Çağımız kahramanlıklar çağı. İki farklı dünya, iki farklı sistem...

İşte 9 Ekim 1967'de düşmanları tarafından hunharca katledilen komutan Che bunun bilinciyle çıkmıştı dağlara, bunun bilinciyle bir devrimci olmuştu. Onun ve yoldaşlarının savaşımı, cüreti, fedakarlıkları kurmuştu Küba'da özgür bir ülkeyi. Kabına sığmayan Che, diğer halkların özgürlüğü için de savaşa tutuşur. Arjantinli, Kübalı

Che artık Bolivyalıdır. Che sadece bir dönemin tanığı, geçmişin tarih yapıcısı halkların neferi değildi. O bugün de milyonlarca insanın yüreğinde ve bilincinde kavga alanlarında, fabrikada, okulda, sokakta her yerdedir. Che'nin hayaleti tüm dünyada dolaşiyor. Bugün devrimin güncel olduğu Türkiye ve Kürdistan topraklarında da emekçiler, gençler Che'nin izinden savaşı yük-

selterek yürüyor.

İşte böyle bir çağda duyuyoruz Che'nin savaş çağrısını. Che'den Denizler'e, Denizler'den bize miras kalan bu kavga bugün biz Denizler'in yoldaşlarıyla büyüyor. Yaşamın devrime aktığı bu günlerde Che'yi anmak, onun gibi savaşmak için bir görevdir. Tam da bu yüzden DÖB olarak örgütlediğimiz geleneksel hale gelmiş Che anma

eylem ve etkinliklerimizi bu sene de bir konserle devam ettirdik. Çalışmalarına uzun bir süre önceden başladığımız konserimizin duyurusunu birçok yerde emekçi semtlerde, üniversitelerde, liselerde duyurduk. Che'nin silüetinin olduğu tişörtler bastırdık, afişler çıkarttık.

Konser günü geldiğinde konser yerini Che posterleriyle, pankartlarla süsledik. Che'yi ve 10 Ekim Ankara katliamında yitirdiğimiz canları anan konuşmalarını ve Ankara katliamını anlatan kısa bir videonun ardından Emeğe Ezgi konserine geçildi. Coşkulu bir konserde gençler Che gibi olmaya, onun gibi savaşmaya ant içti. Che tişörtleri, bereleriyle güzelleşen konser yerimiz halaylarla ve sloganlarla son buldu.

İstanbul DÖB

KAL Öğrencileri İsyanda

Okulların açılmasıyla birlikte başlayan ve proje okullarında 8 yıl görev yapan öğretmenlerin başka bir okula atanmasını getiren yönetmeliğe öğrencilerin tepkileri sürüyor.

Kadıköy Anadolu Lisesi öğrencileri, 71 öğretmenin sürgün edilmesini protesto eden öğrenciler günlerdir derslere girmiyor.

13 Ekim günü eyleme katılan öğrenciler okul müdürü tarafından sırayla sorguya alındı. Öğrencilere sorgularda şu sorular soruldu: "Kimden aldınız bu aklınızı?", "Üst aklınızı kim?", "Pankartlar kim tarafından hazırlanıyor?"

Sorgudan sonra öğrenciler şu şekilde açıklama yaptılar "Verdiğimiz tepki, okulumuzun ruhunun ve kültürünün yok edilmesine karşı. Bahsedilen öğretmenlerin çoğunluğu Kadıköy Anadolu Lisesi'nde 10 yıldan fazladır görev yapıyor. Okulun kimliğini oluşturuyor ve tıpkı bizden önce mezun olanlar gibi 'bizi biz yapan' öğretmenlerimize sahip çıkıyoruz. Kimliğimizi korumaya çalışıyoruz. Bulduğumuz tek bir payda var, okulumuzun ruhu" dediler.

Proje Okul Nedir?

Son haftalarda Kadıköy Anadolu Lisesi öğrencilerinin eylemleriyle gündemimize giren proje okulların ne olduğuna kısaca bir bakalım.

MEB bu projeyi 2014'te başlattı, 155 okulun proje okul seçtiğini ilan etti. Bu okullar arasında Türkiye'nin en başarılı %1'lik dilimde olan okullar da var. Bu proje ile okullara atamalar direkt MEB üzerinden yapılacağı için ilk iş olarak öğretmenler okuldan uzaklaştırıldı.

Proje okullarda amaçlanan, okulların elektronik, bilişim, altyapı olanaklarının en üst seviyeye çıkarılması ve üniversitelerle işbirliği yapılması idi. Uygulamalar ise söylenenin tam tersini gösterdi. Daha ilk yıl, en yüksek puanlı bu okullara sessiz sedasız düşük puanlı öğrenciler yerleştirildi. TEOG ile öğrenci alan bu okulların 10, 11 ve 12'nci sınıfların boş kalan kontenjanlarına nakil için taban puan şartı aranmadan 100-200 alan düşük puanlı öğrenciler geçiş yaptı. Tek istisnası yabancı dil eğitimi veren liseler oldu; bu okullar geçişlere dil sınavı bariyeri konuldu.

Bu tür uygulamalar, ilk olarak Haziran 2016'da İstanbul (Erkek) Lisesi öğrencileri diploma töreninde müdüre karşı eylem yapılmasıyla protesto edilmeye başlandı, ardından pek çok okulda art arda bildirilerle, eylemlerle protesto edildi.

Ve Eylül ayında yayınlanan "İhtiyaç ve Norm Kadro Fazlası Öğretmenler" başlıklı genelge ile bu okullarda 8 yılını doldurmuş öğretmenler de norm fazlası olarak değerlendirildi. Veli ve öğrenciler de, yabancı dil eğitimi olan, en başarılı üniversitelerden mezun olmuş ve zor sınavları aşarak gelmiş tecrübeli öğretmenlerin gönderilmesinin eğitimi olumsuz yönde etkileyeceği için kaygılı.

Kadıköy Anadolu Lisesini eylemlere sürükleyen en büyük etmen de bu. #ProjenizDeğiliz, #ÖğretmenimeDokunma diye kampanya başlatan öğrencileri Çağaloğlu Anadolu Lisesi öğrencileri izledi ve öğretmenleri için bir veda videosu hazırladı. Bu atamalardan 1200 civarı öğretmen etkilendi. Ve bu atanan öğretmenlerin yerine gelecek öğretmenlerin hangi kriterlere göre seçileceğinin açıklanmaması da velileri endişelendiren en önemli durumlardan biri.

Samandağ Liseli DÖB

K.A.L Öğrencilerinin Yanında!

Kapitalizmin iç çelişkileri artarak devam ediyor. Devlet eskisi gibi yönetemeyen, emekçi halklar da eskisi gibi yönetilmek istemiyor. Yaklaşan sonunu engellemek isteyen faşist devlet bu yönetememe durumunu baskıları ve katliamları artırarak ortadan kaldırmaya çalışıyor.

Ancak devletin bu saldırılarına karşı emekçi halklar geri adım atmazken fabrikalarda, okullarda, meydanlarda örgütlü mücadelesini yükseltiyor. Tam da bundan kaynaklı darbe girişiminin ardından ilan edilen OHAL ile birlikte çözülen devlet aygıtını toparlayabilmek için tehdit gördüğü ilericiler ve örgütlü insanları açığa aldı, tutukladı. Yapılan en ufak bir eylemde yüzlerce polisini, TOMA'sını insanların üzerine sürdü. Çünkü devlet de şunu çok iyi biliyor, kendisine karşı yapılan her örgütlü ve devrimci eylem onu daha da köşeye sıkıştırıyor. Bunu bildiği için insanların örgütlenmesini ve mücadele etmesini engellemek adına ülkenin birçok okulunda ilericiler, devrimci öğretmenleri açığa alıp onların yerine okullarda eylem yapmayı engelleyebilecek, insanların bilinçlenmesini engelleyecek faşist öğretmenleri yerleştiriyor.

Bunun yanı sıra Gezi Ayaklanması ve Berkin Elvan eylemlerinde büyük başarılar elde eden ve devleti çok korkutan devrimin en dinamik gücü olan biz gençleri engellemek için daha sıkı kuralları getirirken, birçok liseyi imam hatip lisesine çevirerek, çok daha rahat bir şekilde gerici, sorgulamayan "dindar bir nesil" yetiştirmek istiyor.

Bu saldırılara karşı ülke çapında birçok lisede eylemler düzenlendi. Bunun en yakın örneği İstanbul'da bulunan Kadıköy Anadolu Lisesi öğrencilerinin yaptığı oturma eylemiydi. Buna karşı okul müdürü tarafından öğrenciler sorguya alındı ve polis okula TOMA ile girdi. Yapılan bu saldırı sadece bir okula yapılan saldırı değil, tüm gençliğe karşı yapılan saldırıdır. Bundan dolayı Kadıköy Anadolu Lisesi öğrencilerinin eylemini destekliyor, onların yanında olduğumuzu buradan belirtiyoruz.

Eğer bizler bilimsel, anadilde, parasız bir eğitim istiyorsak, faşist öğretmen tarafından eğitilmek istemiyorsak, gençlik olarak örgütlenip işçi sınıfı ve emekçi halklarla birlikte bu çürümüş düzene karşı öfkemizi kuşanıp mücadeleyi yükseltmeliyiz.

DEVRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

(Samandağ Anadolu Lisesi, Jan Ve Suphi Beyluni Anadolu Lisesi, Yüksel Acun Anadolu Lisesi, Samandağ Teknik EML)

MKÜ DÖB'ten Dayanışma

İç savaşın keskinleştiği bu dönemlerde devletin saldırı alanı giderek genişliyor. Çünkü tehlike altında, daha fazla kesimi tehdit olarak görüyor.

Bu saldırılar birbirinden bağımsız olmayıp aynı düşünceyle yapılan saldırılardır. Öğretmenlerin açığa alınması, Che'ye eşkıya saldırısı, liseleri imam hatipleştirme çabası, her türlü devrimci eylemi yasaklaması birbiriyle derinden bağları olan saldırılardır. Bundan sakın şu sonucun çıkarmamak gerekir: "devlet bugün herkese saldırıyorsa çok güçlüdür." Çıkarmamak gerekir, çünkü ancak ve ancak varlık yokluk savaşını veren bir devlet bu denli azgınca ve pervasızca etrafa saldırır. Devletin güçsüzlüğü 15 Temmuz darbe girişiminde kanıtlanmış oldu. Bir faşist grubun, iktidarı nasıl da tek gecede dizlerini titrettiğini ve içinde aslında büyük çatlağın olduğunu gösterdi.

Devlet bu çatlağı kapatmak adına, var olmak adına saldırıyor. Son saldırılardan birisi de İstanbul'da bulunan Kadıköy Anadolu Lisesi öğrencilerinin okullarının imam hatipleştirme sürecine tepki olarak gerçekleştirildiği oturma eylemi sonrası devletin tomayla okula girmesi ve öğrencileri tehdit etmesi olmuştur. Bizler şu anda üniversite öğrencileri olarak bu buna benzer saldırılara yaşıyoruz. Yani bu saldırılar belli bir okula ya da bölgeye değil koca bir gençliğe yapılan saldırıdır. Buradan bütün gençliğe çağırıyoruz; hepimizin sorunu ortak ve kurtuluşu da bir olmaktan geçmektedir. Bu yüzden bu saldırıya uğrayan Kadıköy Anadolu Lisesi öğrencilerinin yanında ve mücadelelerini desteklediğimizi buradan bildirmek istiyoruz.

Yaşasın Devrimci Dayanışma
Gençlik Gelecek, Gelecek Sosyalizm
Baskılar Bizi Yıldırılmaz
Antakya Mustafa Kemal Üniversitesi DÖB

İÜ DÖB Başkaldıran Liselilerin Yanında

Çağımız kapitalizm ile sosyalizmin, gerici ile bilimin, esaret ile özgürlüğün savaşı. İki farklı dünya, emek ile sermaye arasında devam eden amansız kavga. Bir tarafta ezen, sömüren sömürdüğü çürüten, vahşileşen her yere saldırıyan bir sınıf, diğer tarafta buna karşı hareket geçen proletarya, emekçi halklar ve gençlik. Ya burjuvazi dünyayı yokoluşa götürecektir, ya da halklar sosyalizme yürüyecek. Ya sosyalizm ya barbarlık!

İşte böyle keskin, amansız ve sert bir dönemden geçiyoruz. Dünya artık emperyalist-kapitalist sisteme karşı artık eğilip bükülecek durumda değil. Dünyanın en uçra köşesinden bizim yaşadığımız topraklara kadar her yer bir kavga alanı. Sermaye sınıfı tüm vahşiliğiyle, tüm gericiliğiyle saldırıyor. Dünya genelinde, özellikle de yaşadığımız topraklarda ve Ortadoğu'da dinci-gericilik yaşamın her yerine saldırıyor. Sosyal yaşamdan, insan ilişkilerinden, kadınların, gençliğin yaşantısına, özgürlüğüne, bilimden eğitime kadar her şeye saldırıyor.

Eğitimde gericileşme, imam-hatipler, çocuklara yönelik dini eğitim adı altında okulların tarikatlara peşkeş çekilmesi, okullarımızdaki, üniversitelerimizdeki demokrat-ilerici hocalarımızın okullardan atılmaları dinci-faşist iktidarın uygulamalarından yalnızca bazıları. Bunlar yetmezmiş gibi şimdi de proje-okul adı altında okulların statüsü, eğitim müfredatı, okul kadroları çok rahat bir şekilde değiştirilebilecek ve eğitim-akademi tamamen dinci-gericiliğin eline verilecek. Ama bu uygulamayı kabullenmeyen binlerce liseli şimdi ayakta.

Daha önceden 'Karanlığa Sırtımızı Dönüyoruz' şiarıyla yayılan liseli eylemleri hız kesmeden devam ediyor. En son geçtiğimiz günlerde 'Proje Okul' kapsamına alınan Kadıköy Anadolu Lisesi öğrencileri eylemdeydi ve malum polis saldırısı, okul baskısı ile sindirilmeye çalışıldı. Bizler İstanbul Üniversitesi'nde okuyan öğrenciler olarak Kadıköy Anadolu Lisesi'nde mücadele eden arkadaşlarımızın yanındayız.

Hiçbir saldırı, hiçbir baskı sonuç vermeyecektir. Öğrenci gençlik işçi sınıfının, emekçilerin yanında birlik olarak iktidar için mücadele ederek özgürleşecektir.

POLİTİK ÖZGÜRLÜK KAZANILMADAN,
AKADEMİK ÖZGÜRLÜK KAZANILAMAZ!
GENÇLİK GELECEK, GELECEK SOSYALİZM!
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ/DÖB

Yürürlüğe giren kiralık işçi yasasıyla iş ilişkilerinde kullan-at dönemini başlatan hükümete patronlardan övgü: "Ne istediyseniz." Resmi Gaste

KORE DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ-3

Bu anlaşmadan sonra Komintern Mançurya'daki gerilla birliklerinin küçültülmesi kararı alınmıştır. Bu karar iki bakımdan zorunludur: Almanya ile savaşan Sovyetler Birliği'nin iki cephede birden savaşmasını engellemenin gerekliliği ve küçük gerilla gruplarının düşman cephesinde büyük gruplara göre daha kolay hareket edebilmesi. Sovyetler Birliği Almanya'yı yenilgiye uğrattıktan sonra 9 Ağustos 1945'te Japonya'ya savaş ilan etti. Aynı gün için de Kim İl Sung, Kore Halk Devrimci Ordusuna son çarpışma için hazır olmaları emrini verdi. Kızıl Ordu birlikleriyle omuz omuza çarpışan Kore Halk Devrimci Ordusu, 15 Ağustos 1945'te Japon emperyalistleri yenilgiye uğrattılar.

Kore'de Sosyalizmin İnşası

Elli yıl önce ABD Hava Kuvvetleri'nin yaptığı acımasız bombardımandan hemen sonra Pyong Yang'a gidenler, bu kentün bugünkü halini gör-düklerinde çok şaşır-maktadırlar. Bugün Pyongyang dünyadaki en modern kentlerden biridir.

Bununla birlikte özellikle SSCB'nin çözü-lüşünden sonra artan ABD baskısı karşısında büyük as-keri harcamalar yapıldığını hatırlarsak, Kore halkının sos-yalizmi inşa etmek için ne kadar büyük özverilerde bulunduğunu daha iyi anlarız.

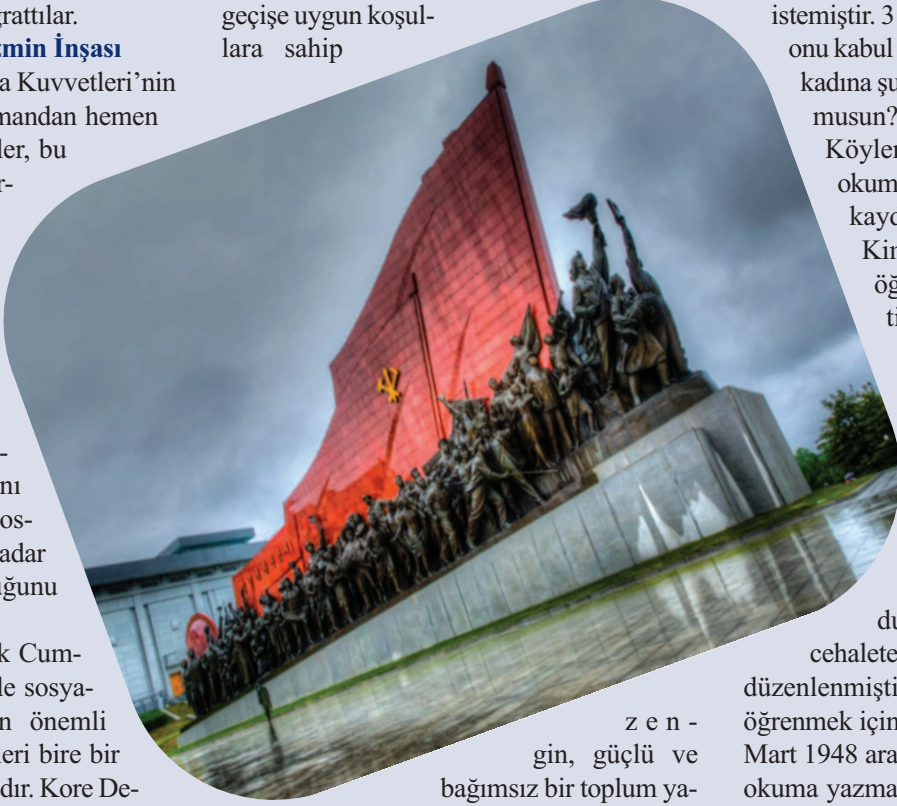
Kore Demokratik Halk Cum-huriyeti'nin bu şartlarda bile sosya-lizmi koruyabilmesinin en önemli nedeni diğer sosyalist ülkeleri bire bir kopya etmekten kaçınmalarıdır. Kore De-mokratik Halk Cumhuriyeti'nin en önemli politikası kolaycılığı reddetmesi, ülkenin öncelikle kendi gücüne dayanmasıdır.

Japonya Kore'yi işgal ettiğinde ülke geri kalmış, kapitalizmin pek gelişmediği bir ülkedydi. Sınai gelişim Japonların tekelindeydi. Ülke kaynakları Japon savaş makinesini beslemekten başka bir yere harcanmıyordu. Böylesine geri koşullarda herhangi bir ülkenin modelini bire bir taklit etmek, örneğin bu gelişmemiş aşamada Sov-yetler biçiminde örgütlenmeye çalışmak, büyük bir hata olurdu. Parti içerisinde bir kesim, ülkenin içinde bulunduğu koşullara bakmadan hemen Sovyetler biçimindeki ör-gütlenmeye geçilmesini savundular. Bir başka kesim ise bu yarı-feodal, sömürge ül-kenin sosyalizme geçmeden önce kapitalizmi geliştirmek için bir burjuva cumhuriyeti kurulması gerektiğini savunuyordu. Kim İl Sung bu dönemde hem sağdan hem de "sol-dan" gelen bu sapmalara karşı mücadele ede-

rek sosyalizme giden yolun Devrimci Halk Hükümetlerinden geçtiğini söyledi:

"Bizim istediğimiz demokrasi batılı ka-pitalist ülkelerin demokrasisinden temelde ayrılır; ama bizim istediğimiz demokrasi sos-yalist bir ülkenin körü körüne kopya edilme-sinden ibaret de değildir. Otuzaltı yıllık Japon işgalinden henüz kurtulmuş ülkemizde yukarıdaki iki yoldan birini seçseydik, büyük bir hata yapmış olurduk. Bizim demokrasi-miz anti-emperyalist, anti-feodal demokratik devrim aşamasındaki Kore gerçeğine en uygun demokrasi biçimidir." (Bütün Eserleri, 1.cilt, sayfa 257).

İlk he def, sosyalizme geçişe uygun koşullara sahip

z e n -
gin, güçlü ve
bağımsız bir toplum yar-
atmaktır. ABD birlikleri Eylül
1945'te Japonya'nın koşulsuz olarak teslim
olmasından sonra Kore'nin güneyini işgal et-
tikten sonra, yukarıda anlattığımız yönetim
biçimini uygulayacak olan Kuzey Kore Ge-
çici Halk Komitesi kuruldu.

Bu yapı, zaten kurulmuş bulunan yerel
halk komiteleri ile pek çok demokratik poli-
tik parti ve toplumsal örgütlerin birleşmesin-
den oluşmaktaydı. Bu yapıların tümü işçi
sınıfının önderliğinde kurulmuş işçi köylü it-
tifakına dayanan ulusal birleşik cephenin
üyeleriydi.

Kim İl Sung'un önerisiyle Kuzey Kore
Geçici Halk Komitesi'nde görüşülen ilk
konu Kore'de bir kalem fabrikasının kurul-
masıydı. Bu öneri, Kim İl Sung'un modern
ve tamamiyle bağımsız bir ülkenin cahil bir
halkla değil, eğitimli bir halkla kurulabilece-
ğine dair düşüncesini yansıtmaktadır. Ba-
ğımsızlığını kazanmadan önce Kore'de hiç
üniversite yoktu. 1 Ekim 1946'da feodal bağ-

lardan kurtulan köylülerin bağışladıkları pi-
rinçle kurulan Kim İl Sung Üniversitesi ile
Kore'de ilk üniversite kurulmuş oldu. Bu-
nunla birlikte halk, düzenlenen "cehalet kar-
şıtı kampanyalara" karşın ilk zamanlarda
okuma yazmanın önemini kavrayamamıştı.
Ancak Li Gye San Hareketi kurulduktan
sonra kitleler bu harekete katılmıştı.

Li Gye San eşini yitirmiş, yıllarca sefa-
let içinde yaşamış, devrimden sonra kendi
toprağına sahip olmuş bir köylü kadındır.
Toprağına sahip olduktan sonra Kim İl
Sung'a duyduğu şükranı belirtmek için
Pyongyang'a gelmiş ve kendi ürettiği buğ-
day ve patatesi bizzat Kim İl Sung'a vermek
istemiştir. 3 Ağustos 1947'de Kim İl Sung
onu kabul etmiştir. Kabul sırasında köylü
kadına şunu sormuştur: "Gazete okuyor
musun?" Kadının yanıtı olumsuzdur.
Köylerinde bir okul açıldığı halde
okumanın önemini kavramadığı için
kaydolmamıştır. Bunun üzerine
Kim İl Sung ona okuma yazma
öğrendiği takdirde devlet yöne-
timi ne bile katılabileceğini
söylemiş, üç ay içinde okuma
yazma öğrenip kendisine bir
mektup yazmasını istemiştir.
Gerçekten de üç ay
sonra kadın okuma yazma
öğrenip Kim İl Sung'a bir
mektup göndermiştir. Mek-
tup köylü kitlelerinin bulun-
duğu bir mitingde okunmuş,
cehalet karşı Li Gye San kampanyası
düzenlenmiştir. Bütün ülke okuma yazma
öğrenmek için seferber olmuş, Aralık 1947-
Mart 1948 arasında iki milyondan fazla kişi
okuma yazma öğrenmiştir. Kore Demokra-
tik Halk Cumhuriyeti herkesini okuma yazma
bildiği ilk Asya ülkesi olmuştur.

Bağımsızlık elde edildiğinde ülke nü-
fusunun önemli bölümünü köylüler oluşturu-
maktadır. Yirmi gün içinde tüm toprak
sahiplerinin toprakları köylüler arasında pay-
laştırılmıştır. 1946 yılının sonuna gelindi-
ğinde yabancılara ait ağır sanayi kuruluşları
ulusallaştırılmış, demokratik reform dönemi
tamamlanmıştır. 1946 yılının Ağustos ayında
Kore İşçi Partisi kurulmuştur.

Japon işgaline karşı savaştan doğan sağ-
lam yapı sayesinde demokratik devrim hızla
tamamlanmış, öncü parti kurulmuştur. 1947
yılıın başından itibaren planlı ve bağımsız
ulusal ekonomi temelinde sosyalist devrim,
sosyalist inşa aşamasına geçilmiştir. Geçici
Halk Komitesi, Halk Komitesine dönüştür-
ülmüş, bu organ sosyalizme geçişten soru-
mlu hükümet kurumu haline gelmiştir.

Devam Edecek....

Örgütlenmek Zafere Götürür

15 Temmuz gecesi başarısız bir darbe yaşandı. Bu darbe giri-
şimi sermayenin iki kesimi arasında yaşanan çatlağın silahlı bir bu-
yuta ulaştığını gözler önün sermiş oldu. Dinci faşist iktidar ve faşist devlet
hızla sona yaklaşıyor. 15 Temmuz ge-
cesi darbe girişimi ile ağır hasar alan
tekelci kapitalist devlet, aynı zamanda dev-
rim baskısını ensesinde hissediyor.
Bu durumdan kurtulabilmek için
OHAL ilan ederek saldırılarını art-
tırdı.

Başlattığı bu saldırılarla devlet,
kendi iç çatlağını gidermeye çalışıyor. Aynı zamanda
varlığını sürdürebilmek içinde ilerici demokrat ne
kadar kesim varsa onlara yönelik bir saldırıya giri-
şmiş durumda. Öyle ki ilerici öğretmenler, akademis-
yenler açığa alınıyor, seçilmiş belediyelere kayyumlar
atanıyor. Bu vesileyle faşizm kendinden olmayı yaşı-
manın dışına itiyor. Eğitim-Sen'li 11 bin 285 öğretmeni
açığa alarak bunu açıkça ortaya koyuyor ve gözdağı ver-
meye çalışıyor.

Fakat bu kez durum istedikleri gibi gelişmedi. Öğ-
renciler ve veliler açığa alınan öğretmenler üzerinden
korkup sinmek yerine onlara sahip çıkarak, asla boyun
egmeyeceklerini göstermiş oldu. Okulların açılmasıyla

birlikte genel olarak okul boykotları, veliler ile organize edilen ey-
lemlerle "öğretmenime dokunma" şiarı haykırıldı. Devlet açığa alın-
an öğretmenleri toplum gözünde itibarsızlaştırmak için "terör
örgütü üyesi olma, propagandasını yapma" gibi suçlamalarda bu-
lundu.

Ama bizler biliyoruz ki, toplumdaki tüm muhalif seslerin ke-
silme istenmesi faşist devletin politikasıdır. Devlet ne zaman zora
düşse bu yöntemi kullanmıştır. Kısa bir süre önce TBMM baş-
kanının Che'ye yapmış olduğu "eşkiya" saldırısı da faşist
devletin ilerici olana karşı tutumunun netliğidir. Che
büyük bir öğretmendir. O yaşamını insanlığın kur-
uluşu olan sosyalizm mücadelesine adanmış bu
uğurda korkusuzca ölümün üzerine yürümüş
devrimin öğretmenidir.

Bizler ilerici öğretmenlerimize ve
büyük öğretmen Che'ye yönelik saldı-
rılara karşı hiçbir zaman boyun eğ-
meyeceğiz. Bu saldırı furiası içinde
yapmamız gereken yan yana dur-
mak, mücadeleyi büyütmek ve birbirimize sahip çık-
maktır. Haksızlıklara karşı ses çıkarmak gerek. Eğer
ses çıkarmazsak tıpkı şairin dediği gibi sıra bize geldiği
zaman sesini çıkaracak kimse kalmamış olacak.

Unutmamalıyız ki devrim güçlüdür ve tek kurtulu-
şumuzdur. Bir arada olmak faşist saldırıları geri püskürt-
mek, kısacası örgütlenmek bizi zafere götürecektir.

Antakya DÖB

YÜRÜMEK İSTEYEN YOLU AÇMALIDIR

Umut Güneş

Kapitalist sistemde burjuvazi için üretimin devamını sağla-
yabilmek adına kalifiye eleman ihtiyacını giderme, toplumda
kendi ideolojisini egemen kılma, kendine bir taban yaratabilme
için bir araç olarak kullanılan eğitim sistemi burjuvazi için top-
lumu dilediği gibi dizayn etmede de bir araç olarak kullanılmak-
tadır.

Bu topraklarda eğitim herkes için parasız, zorunlu, ücret-
sizmiş gibi görünse de, durum hiç de görüldüğü gibi değildir.
Yaşamın her yanında keskin olarak görülen sınıfsal çelişki eğitim
sisteminde de mevcuttur. İşçi, emekçi çocukları 'devlet okulla-
rına', burjuvaların çocukları ise kolejlere, özel okullarda eğitim
görür. Üniversiteler için ise durum hiç de farklı değil. Arada bazı
istisnalar olsa da, emekçi çocukları çok zor koşullardan geçerek
bir üniversiteye yerleşirken, burjuva çocukları ise hiçbir snava
tabii olmadan en iyi imkanlara sahip olan üniversitelere diledik-
leri gibi yerleşebilirler.

Devlet okullarının, yurtlarının imkanları günümüzde gitgide
daha fazla tartışılır hale geldi. Devlet yurtlarında yaşanan sıkın-
tılar tamamlanmamış binalarda öğrencilerin yaşamaya zorlan-
ması, yemek, barınma koşullarının kötülüğü, güvenlik zafiyeti
temel sorunlardan bazıları. Devlet okullarında, üniversitelerde
yemeklerin kötü olması, eğitim olanaklarının yetersiz olması, tek-
nolojik altyapının yetersiz olması, bilimsellikten uzak, demokra-
tik olmayan eğitimin ve gericiliğin okullara hakim olması,
gençliği harekete geçmeye iten temel etmenler. Devlet okulları,
devlet üniversiteleri karşılaştırıldığında birçok özel okuldan, üni-
versiteden daha düşük statüye ve daha düşük imkanlara sahip
olduğu görülebilir. Eğitimdeki fırsat eşitsizliği artık eğitim
sisteminde ciddi ölçüde hissedilen gericileşmeyle birlikte derin-
leşmeye devam ediyor.

Dinci-faşist iktidarın toplumu baskı altına alabilmek, geri-
cileştirmek ve 'yönetebilmek' için uyguladığı yöntemler gün ge-
çtikçe daha insanlık dışı ve çağ dışı olma yolunda ilerliyor.
Eğitimde gericileşme, norm fazlası öğretmenlik, imam-hatipler
derken, şimdi de dinci-faşist iktidar proje-okul kapsamında okul-
ları-imam hatiplere dönüştürerek, gerici-faşist öğretmenleri ata-
yarak gençliği ve toplumu gericileştirmek için çaba sarf ediyor.

Öğrenci gençlik okullarda gerici-faşist tarikatların pençe-
sine itilirken, eğitim müfredatındaki zihniyet, feodalizm dön-
emindeki gerici-baskıcı Katolik Kilisesi'nin uygulamalarından
farksız. Bilimsel gerçekler hiçe sayılıyor, tahrif edilmeye çalışı-
lıyor, dogmalarla insan bilinci tutsak edilmeye çalışılıyor. Faşizm
devlet kadrolarında demokrat-ilerici kesimleri de okullardan
uzaklaştırarak, açığa alarak yerleri faşist-ırkçı-dinci öğretmen-
lerle dolduruluyor. Öğretmenlerin, öğretmenliğe adım atmadan
önceki son adımı olan mülakatlarda ne tip sorulara tabii tutul-
dukları, devletin kendi ideoloji-politikasından olmayan hiçbir öğ-
retmenin geçemediğini ortaya koyuyor. Dinci-faşist iktidarın
çözülen devlet aygıtını dizayn ederken, uyguladığı kendinden ol-
mayanı yaşamın dışına itmek. Atanamayan yüzbinlerce öğret-
mene ek olarak artık norm fazlası öğretmen (kadro fazlası) adı
altında istediği yere sürebilecek ya da açığa alınabilecek.

Öğrenci gençliğin gericiliğin, geleceksizliğin, çürümenin
sarmalında sıkıştığı şu günlerde binlerce liseli, üniversiteli tıpkı
emekçi halklar gibi bir çıkış yolu arıyor. Şimdi asıl mesele öğ-
renci gençliğin bu köhnemişliğe, bu bezirganlığa karşı nasıl sa-
vaşacağı? Buna dair birçok yaklaşım bulunmakla birlikte doğru
yolun, gençliğin gerçek kurtuluşunun nasıl sağlanacağı temel soru-
numuzdur. Akademik sorunların çözümünün sistem sınırları
içinde 'demokratik' mücadele vererek çözümlenmesinden mi yana-
yız? Uzun, dolambaçlı, nihayeti olmayan bir yola mı gireceğiz?
Eğitim sisteminden kaynaklı sorunlara karşı mücadele etme-
mekten bahsetmiyoruz. Tersine kapitalist eğitim sistemine karşı
mücadele ederken alternatif olarak düzen içi demokratikleşme
taleplerine mi sarılacağız, yoksa sosyalist sistemdeki bilimsel,
anadilde, parasız, demokratik yani politenik eğitimden mi yana
olacağız sorusunu soruyoruz.

Öğrenci gençliğin önüne akademizm temelinde mücadele
etmeyi koyanlara bir uyarımız olacak. Faşizmin egemen olduğu
topraklarda demokratikleşmekten bahsetmek mümkün değildir,
bu, hareketin doğasına aykırıdır. Yaşadığımız topraklarda de-
mokrasiyen yana olmak tekellerin, sermayenin egemenliğini yık-
mayı savunmaktan geçiyor. Tam da bundan kaynaklı eğitim
sistemini gericileşmesinin kapitalist sistemin çürümesinden,
yozlaşmasından bağımsız düşünülmemeyeceği kapitalist sistemin
yıkılmadan, faşizm ve özgürlükler sorunu çözümlenmeden, ezilen
halklar özgürleşmeden öğrenci gençliğin özgürleşmeyeceğini
önümüze koyuyor. Bunun için devrimci öğrencilere büyük bir
sorumluluk düşüyor. Gençliğin dinamik ve ilerici kesimleriyle
daha sıkı bağlar kurmak.

Faşizme karşı olan her demokrat, ilerici öğrenciyle bağları-
mızı kuvvetlendirmemiz gerekiyor, hareket geçen öğrenci genç-
lik kitleleriyle ilişki kurmamız ve onlara bunun bir sistem sorunu
olduğunu anlatmamız, faşizme karşı savaş bayrağını birlikte yük-
seltmemiz gerektiğini söylememiz gerekiyor. Akademik alanda
baskı altında olan öğrenci gençlik de ilerici-demokrat öğretmen-
lerin de kurtuluş anahtarı verilen mücadelenin iktidar mücade-
lesiyle diyalektik bir ilişki içinde olmasından geçiyor. Harekete
geçen binlerce liseli ile bağlar kurmak için beklemeyelim, Gezi
ayaklanması'nda en önde savaşanlardan biri de liseli gençlikti.
Şimdi her genç Leninist bulunduğu yeri örgütlenme alanına çe-
virmeli. Yolumuz uzun, ama yürümek isteyen yolu açmalı!

MATERYALİST İYİMSERLİK

ALİ VAROL GÜNAL

Dünya tarihinin bu kritik döneminde marksist-leninistler dışında geniş bir kesim, geleceğe dair karamsar düşüncelere sahipler; emperyalist-kapitalist sistemin dünyanın geleceğini yoketmeye dönük açgözlülüğü, insanlarda bu tür düşüncelerin oluşmasına neden oluyor. Belki de bu Lenin'in "kesin bir zafer" için önkoşul olarak gördüğü, "umutsuzluğun kıyası"dır. Ancak bu noktadan sonradır ki, yığınlar kaybedecekleri hiçbir şeyleri olmadığı düşüncesiyle son ve belirleyici bir savaşıma gireceklerdir.

Bugün bizler tarihin düğüm noktalarından birinde bulunuyoruz; insanlık ya ileri bir sıçramayla emperyalist-kapitalist sistemi yerle bir edecek, komünist bir devrimle kendi gerçek tarihini başlatacak ya da bir geri düşüşle karşı karşıya kalacak ve bir kez daha barbarlığı deneyimlemek zorunda kalacaktır. Hiç kuşku yok, kimi zaman geçici geriye düşüşler olsa da, tarih hiçbir zaman geriye doğru yol almaz, hep ileriye doğru akar. Kimi zaman tarihin akışı yatağından çıksa, kavisler çizse de akışın yönü ileriye doğrudur.

Kapitalist sistem, içinde bulunduğu Yeni Evre'de, her adımında doğayı ve insanlığı yıkıma uğrattı. Sermaye, genişletilmiş yeniden üretim yapmadığı bu koşullarda yeni bir yıkım savaşıyla içinde bulunduğu krizden çıkmayı hedefliyor. 3. Dünya Savaşı, bugün önceki ikisinden farklı olarak salt bir pazar paylaşım savaşı olarak değil, emperyalist-kapitalist sistemin dünya halklarına karşı bir savaşı biçiminde sürüyor. İçinde bulunduğu ekonomik ve siyasi kriz, emperyalist-kapitalist sistemi tüm dünyada bir saldırganlık içine soktu. Artık sistemin, savaşlar olmadan kendi varlığını sürdürmeyeceği bir noktada olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Savaşların ise emperyalist-kapitalist sistemin sonunu getireceğine hiç kuşku yoktur. "Eğer Marx, geleceğe dair bir hayli umutlu olmuşsa nedeni, bu iç karartıcı tarihsel sicilin büyük ölçüde bizim hatalarımızdan kaynaklanmadığını farkında olmasındadır" diyor Terry Eagleton, "tarihin bu kadar kanlı oluşunun nedeni, insanların çoğunun kötü ruhlu olması değil. Bunun nedeni, maruz kaldıkları baskılardır. Dolaşısıyla Marx, insanların kötü kalpli olduğu mitine boyun eğmeden geçmiş gerçekçi biçimde tartabilirdi. Ve bu geleceğe güvenmesinin bir nedeniydi. Onun materyalist olması, böyle bir umut beslemesine yol açmıştır." (Marx Neden Haklıydı? Yordam Yayınları, sf116)

İşte günümüzde marksist-leninistleri dünyanın geleceğine ilişkin bu kadar umutlu ve iyimser yapan maddi zemin budur. Tarihin akışı, insanların karşısına ummadıkları anda ummadıkları gelişmeleri çıkartabilir. Bugün dünyanın dört bir yanında emperyalist-kapitalist sisteme karşı verilen mücadeleler, komünist devrimin gelişimini hazırlıyor; çevre hareketleri, kadın hareketleri, öğrenci gençlik hareketleri, küreselleşme karşıtı hareketler, ulusal kurtuluş hareketleri hepsi kapitalizmin kara defterini dürmek ve yeni bir dünya yaratmak için girişilmiş hareketlerdir. İlk başladıklarında sadece bir protesto hareketi olarak başlasalar bile, süreç içerisinde hepsi anti-kapitalist bir nitelik kazanmışlardır. Bu hareketlerin sosyalizm yöneliminin olmaması bizleri karamsarlığa itmemelidir; özne niyetlerinin dışında bu hareketlerin gelip dayanakları nokta, sınıfsız ve sınırsız bir dünya özlemi olacaktır.

Devrimin nesnellığı, somutluğu ve güncelliği, geleceğin bugünden daha iyi olacağına dair ümitlerimizi diri tutuyor. Özellikle Türkiye ve Kürdistan'da yaşananlar, asla sıradan ve rutin şeyler olarak değerlendirilemez. Tarihsel bir alt-üst oluş süreci içinde olduğumuz çok açık; çelişkiler çok yoğun, çatışmalar her alanda süregidiyor; gündem çok hızlı değişiyor, normal zamanlarda on yıllara yayılacak gelişmeler birbiri ardı sıra yaşanıyor. Tarihi gelişmelerdeki yoğunluk her olayda kendisini hissettiriyor. Bütün bunlar, tarihi bir sıçrama anının öngününde olduğumuzu bizlere gösteriyor.

Bugün Türkiye ve Kürdistan'da pratik bir hal almış olan devrimin nasıl olacağı, bu konuda marksist-leninistlerin somut olarak ne yapmaları gerektiği politik gündemin öncelikli konusudur. Herkesin kafasındaki konu, devletin lime lime dağılıp çözüldüğü koşullarda, devrim için bu kadar elverişli bir ortam varken devrimcilerin/komünistlerin ne yapması gerektiğidir. İşte leninistler bunun için Geçici Devrim Hükümeti programını bu kadar ısrarla gündeme taşıyor, üzerine tartışılmasını istiyorlar. Yarın devrim ete kemiğe büründüğünde, siyasi iktidarın nasıl şekillendirileceği, bir devrim hükümetinin nasıl kurulacağı ve bunun öncelikli adımlarının neler olacağı, o gün değil, bugünden üzerinde konuşulmuş netleştirilmiş olmalıdır. Aksi takdirde devrimin tozu dumani içinde yol tayin etmek, sandığı kadar kolay olmayacaktır. İşçi sınıfı ve emekçileri siyasi iktidarı almaya hazırlayan bir siyasi hareket, önüne bunu nasıl ve hangi araçlarla yapacağını en açık ve yalın haliyle koymak zorundadır. Biz bugünden devrimin siyasal programının açıklanması gerektiğini söyledikçe, reformist ve oportünistler bizi ütopyacı olmakla, ayakları havada görüşler savunmakla eleştiriyorlar. Oysa bu ütopyacılık vb değil tam da Che'nin söylediği anlamda "gerçekçi olup imkansızı istemektir." Bugün "gerçekçi olmak", koşulların her geçen gün devrim için olgunlaştığını göstermektedir. Bu koşullarda devrimciler önlerine devrim konusunu somut olarak koymazlar ve devrimin somut olarak örgütlemesine girişmezlerse bir lafzandan öte ne olabilirler? Bugün materyalist iyimserlik, varolan devrimci durumun devrime dönüşmesi için harekete geçmeyi ve engel tanımamayı gerektiriyor. Bugün az olmamızın bizi duraksatmaması gerektiğini, yarın milyonların bizimle birlikte olacağını bilerek hareket etmenin bizi hedefimize ulaştıracağını bilince çıkarmayı gerektiriyor.

"Hiçten, sıfırdan başlayarak zafere ulaşan devrimimiz, insana inancın örneğidir" diyor Fidel Castro, "Ne tek bir silahımız, ne de paramız vardı; mücadeleyi başlatmamız adına bile kimse bilmiyordu, yine de onların tüm gücüne, yüz milyonlarca pesoluk servetlerine, binlerce askerine karşı koyduk ve devrimimiz zafere erişti; çünkü insana inanıyorduk. Yalnızca zafere erişmekle kalmadık, emperyalizme de karşı koyduk, devrimimizi bugüne ulaştırdık(...) İnsana inanmasaydık bütün bunları nasıl yapardık?" Devrimi zafere ulaştırmış bir ülkenin önderi olarak o, tarihsel sorumluluklarını yerine getirmiş olmanın huzuru içindedir. Kuşkusuz henüz devrimi zafere ulaştırmamış bir ülkenin devrimcileri/komünistleri olarak bizler, diken üzerinde olmaya devam ediyoruz; ama materyalist iyimserliğimizi bir an olsun terketmeden.

"Marx için önemli olan ideal bir geleceği hayal etmek değil" diyor Eagleton, "daha iyi bir geleceğin ortaya çıkmasını engelleyen şimdiki çelişkileri çözmektir." Bu çelişkileri çözdü, devasa eserler olarak önümüze koydu; şimdi bizler "tarihin çözülmüş bilmece" olan komünizmi, tüm insanlığın gündemine yeniden ve daha güçlü sokmak için çalışmalıyız.

Ve şairin dediği gibi "akarsu gibi" iyimser olmayı, bir an olsun bırakmamalıyız.

FAZLA MESAI-2

fazla mesai

- **kıralık işçilik yasası**
- **kıdem tazminatının fona devri**
- **uluslararası işgücü yasası**
- **ulusal varlık fonu**
- **bireysel emeklilik sistemi**

DEVRİMCİ HUKUKÇULAR

KIDEM TAZMİNATI

Her yıl yeniden gündeme getirilen, patronların ısrarla kaldırmaya çalıştığı, her hükümetin de bu yolda adımlar attığı kıdem tazminatı konusu üzerinden atlamayacağımız bir mesele.

Nedir?

İşçinin çeşitli sebeplerle yahut sebep-siz yere işten çıkarılması sonucunda, iş kanunu gereğince işçiye verilen bir tazminat şeklidir. Kıdem tazminatı en az bir yıl çalışmış işçinin, çalıştığı her yıla ilişkin olarak 30 günlük ücreti tutarında bir alacağına hak kazanmasıdır. Yani işçinin kıdem tazminatına hak kazanabilmesi için bir iş yerinde ya da aynı patrona bağlı değişik iş yerlerinde en az bir yıl çalışmış olması gerekmektedir.

Çalıştığı iş yerinden kendi isteğiyle ayrılan işçi kıdem tazminatına hak kazanamaz.

Kıdem Tazminatına Nasıl Hak Kazanılır?

Öncelikle işçinin aynı iş yerinde veya aynı işverene bağlı değişik iş yerlerinde en az bir yıllık çalışma süresi olmalıdır.

İşçinin kendi isteği ile işten ayrılmış olması veya vefat etmiş olması,

İşçi kendi isteği ile ayrılıyorsa da bunun kanunda sayılan haklı neden hallerinden birinden kaynaklanması,

Yine işçi kendi isteği ile ayrılıyorsa ve erkek ise muvazzaf askerliği nedeniyle işten ayrılmak zorunda kalmış olması,

İşçinin işveren tarafından ahlak ve iyi niyet kurallarına aykırı davranışları nede-

niyle işten çıkarılmamış olması (örneğin patrona küfür),

İşçi kadın ise ve çalışırken evlenmiş ise evlendikten sonraki 1 yıl içinde işten ayrılmak istemesi,

İşçinin emeklilik şartlarını yerine getirmiş olup emeklilik için ilgili kuruma top-tan ödeme ya da maaş bağlanması için müracaat etmiş olması gerekmektedir.

Kendisi işten ayrılan işçinin kıdem tazminatına hak kazandığı durumlar

Kıdem tazminatı açısından temel koşullar yukarıda saydıklarımızdan ibaret olmakla birlikte, işçinin kendi isteğiyle işten ayrılmasına rağmen kıdem tazminatına hak kazandığı durumlar da var.

Şöyle ki;

Erkek işçinin askerlik hizmeti nedeniyle, kadın işçinin evliliği nedeniyle (evlilikten sonraki bir yıl içinde),

Yaşlılık, emeklilik veya malüllük aylığı almak amacıyla,

İşçi tarafından sağlık, ahlak ve iyi niyet kurallarına aykırılık veya işyerinde işin durması benzeri nedenler varsa

İşçi işten kendi ayrılırsa dahi kıdem tazminatına hak kazanabiliyor.

Kıdem Tazminatının Akıbeti?

Girişte de değindiğimiz üzere kıdem tazminatı her yıl yeniden gündeme getirilen, kaldırılması için patronların ve hükümetlerin bolca mesai yaptığı bir meseledir.

İşçilerin hâlihazırda belki de en önemli güvencelerinden biri olan kıdem tazminatının kaldırılmak istenmesi, esnek çalışma politikaları ile güvencesiz ve geleceksiz bir işçi ordusu yaratılarak sermayenin ve patronların çıkarlarını hat safhaya çıkarmak istemelerinden kaynaklanıyor.

Bu kapsamda atılan onca adım ve yapılan ulusal ve uluslararası çalıştaylar sonrasında, kıdem tazminatının kurulacak bir fona devredilmesi en belirgin hedeflerden birisi.

Bireysel tasarruf hesabı olarak da adlandırılan Avusturya modelinin de gündemde olduğu bu fon manevralarının en son nereye varacağı şüpheli.

Fakat gündeme getirilen bu uygulamaların istisnasız şekilde kıdem tazminatını tamamen ortadan kaldırmanın adımları olduğu unutulmamalıdır.

Peki, Tasarlanan Yeni Kıdem Tazminat Fonu Nasıl Olacak?

Basına yansıtıldığı veya yansıtıldığı kadarıyla tasarlanan 'kıdem tazminatı fonu' şunları içeriyor:

İşçinin yaptığı çalışmalara karşılık her yıl hak kazandığı kıdem alacağı kurulacak bu fonda birikecek.

Bu yolda işçinin hak ettiği tazminatı patronu değil, fon ödeyecek.

İşçi kurulacak bu fonda birikecek tazminatını 10 yıllık çalışması sonucunda alabilecektir.

Patrona Ne Getiriyor?

Patron açısından her dönem sıkıntı yaratan ve ödememek için her yolu denediği kıdem tazminatı konusu belki sonsuza dek kapanmış olacak.

İş ilişkisinde patron yine ortadan çekilip, işçi ile bu fon baş başa bırakılacak.

Patronların "en büyük gider kalemi" olan kıdem tazminatı, artık önemli bir yer tutmayacak ve patronlar rahat bir nefes alacaklar.

İşçi çıkarmanın önündeki en büyük engellerden biri olan ve işçiye bir güvence sağlayan kıdem tazminatı, artık engel olmaktan çıkacak ve işçiye güvence sağlayamayacak. Patron istediği an, kıdem tazminatı ödeme kaygısı olmaksızın işçi çıkarabilecektir.

İşçiye Ne Getiriyor?

İşçiye yine güvencesizlik ve yokluk getiriyor.

Kıdem tazminatı iş ilişkisinin doğrudan bir parçası olmaktan çıkıyor ve iş güvencesi zayıflıyor. Fon ile baş başa bırakılan işçi, iş ilişkisindeki muhatap olan patronu yine gözden kaybediyor. Hak talebinde bulunacağı kurum, devlet tarafından bizzat gözetilen, devletin bir aygıtına dönüştürülüyor. İşçi her halde haksızlaştırılıyor.

Artık kıdem tazminatı için 30 gün ve benzeri bir gün garantisi olmuyor. Bunun yerine hesapta biriken para çekiliyor. Dolayısıyla kıdem tazminatının son ücretle bağı da kopuyor.

Patronların kıdem tazminatı ödemek için bir nevi çekindikleri işçi çıkarma meselesi ortadan kalkacağı için, işçi rahatlıkla ve kolay yoldan işten çıkarılabiliyor.

İşçi hâlihazırda uygulamada hak kazandığı kıdem tazminatını işten çıkarılır çıkarılmaz talep edebiliyorken, bu tazminatın fona devredilmesi ile birlikte 10 yıldan önce talep edemiyor. Bu da devletin bir işçi özelinde 10 yıl boyunca karşılıksız yararlanabileceği bir kaynağa dönüşüyor.

DEVRİMCİ HUKUKÇULAR (Devam Edecek...)

KESK'li Emekçiler Ankara'da

"İşimize Ve Geleceğimize Sahip Çıkıyoruz" şiarıyla 12 Ekim'de üç koldan başlayan Ankara yürüyüşü sonrası yapılacak miting Ankara Valiliği tarafından yasaklanmasının ardından emekçiler, Ankara'da Sakarya Caddesi'nde kitlesel bir basın açıklaması yapacağını duyurdu.

KESK'liler, Mithatpaşa Caddesi'nde bulunan Eğitim-Sen Ankara 2 Nolu Şube önünde toplanarak Ziya Gökalp Caddesi üzerinden Sakarya Caddesi'ne "OHAL'de İşimiz, Geleceğimiz İçin Direniyoruz" pankartıyla yürüyüşe başladı. Yürüyüş boyunca "KESK'e Uzanan Eller Kırılсын", "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Ne Darbe Ne OHAL Demokrasiler Derhal", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları atıldı.

Ziya Gökalp ve Sakarya Caddeleri ise polis ablukasına alındı. Sakarya girişinde kısa bir oturma eylemi yapan emekçiler, alkış ve ıslıklarla mitinglerinin yasaklanmasını protesto ettiler, daha sonra üst araması ile Sakarya Caddesine girdiler.

Sakarya Meydanı'nda toplanan ve 3 gündür Ankara'ya yürüyen KESK'lilerin eylemi İzmir kolu adına konuşmayla başladı, akademisyenlerin görevden almalarına değinildi.

İstanbul yürüyüş kolu adına yapılan konuşmada da, "Bizler mi darbe yaptık, bizler mi darbecileri destekledik" denildi.

Diyarbakır yürüyüş kolundan yapılan konuşmada da, insanlığın vicdanının, ahlakının, onurunun bodrumlarda yerle bir edildiği bir coğrafyadan geldikleri söylendi.

KESK Eşbaşkanı Şaziye Köse de, yapacakları tüm mitinglerin bundan sonra güvenlik ve saldırı riskine karşı yasaklanacağını gördüğünü söyledi. KESK'in misyonu gereği, her koşulda bu sınır tanımaz keyfiliğe karşı durmaya devam edeceğini söyleyen Şaziye Köse, insanların iş haklarının, çalışma haklarının, diplomalarının, sahip oldukları güvencelerinin bir çırpıda yok sayılmayacağını vurguladı.

Eyleme katılan DİSK Genel Başkanı Kani Beko da, "Biz DİSK olarak, darbenin ne anlama geldiğini en iyi bilenlerden biriyiz. 12 Eylül faşist cunta ülke yönetimine el koyduğu dönemlerde bizim genel başkanımız ve binlerce arkadaşımız idamla yargılandı. Silah zoruyla bizim üyelerimizi başka konfederasyonlara gönderdiler ve DİSK tekrar küllerinden doğdu. Bugüne geldiğimizde 15 Temmuz darbe girişimi bahane gösterilerek yapılmak istenen FETÖ terör örgütüne operasyon değildir. KESK'e bağlı Eğitim-Sen'in üyesi olan o güzelim insanlara el çektirildi, okullardan uzaklaştırıldı. Bugün buradan ifade ediyorum, DİSK olarak, Türkiye'nin her tarafında örgütlü bir güç olarak, dün sizin yanınızdaydık, bugün de yanınızdayız, yarın da sizlerle bedeli ne olursa olsun birlikte olacağımıza söz veriyoruz" dedi.

TMMOB adına yapılan konuşmada "KESK'liler devletin memuru olmadı, bu halkın memuru oldu"ğu vurgulanırken, "Darbeden sonra ilk getirdikleri yasanın içerisinde TMMOB'un yetkilerini budamak var. Çünkü TMMOB'da mühendisler ve mimarlar da tıpkı sizler gibi insanların insanca yaşayacağı kentler istiyorlar. Bu ülkenin madenleri, tarım alanları uluslararası sermayenin değil, ülke halkındır diyorlar. Sadece bizlere değil basına da saldırdılar. Basın kuruluşlarını kapatıyorlar. Tek ses istiyorlar; Saray'a bağlı tek ses, Saray'a bağlı tek sendika, faşist yöntemle hızla yol alıyor. Bu ülkenin direnenleri direne direne kazanacak" denildi.

KESK üyeleri "Direne Direne Kazanacağız", "BU Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganlarıyla oturma eylemine başladı.

KESK'li Emekçiler Miting Yasağını Protesto Etti

KESK'in "İşimize Ve Geleceğimize Sahip Çıkıyoruz" şiarıyla Ankara'da yapmak istediği mitingün yasaklanması KESK üyesi emekçiler ve demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler tarafından 15 Ekim günü Adana, Antakya, Antalya, Antep, Bartın, Bitlis, Bursa, Diyarbakır, Elazığ, Eskişehir, Kayseri, Mersin, Sivas, Urfa, Van, Zonguldak'ta protesto edildi.

KESK İstanbul Platformu da, Galatasaray Meydanı'nda basın açıklaması yaparak mitingün yasaklanmasını protesto etti. "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Her Yer Ankara Her Yer Dişeniş" sloganlarının atıldığı eylemde Eğitim-Sen 1 Nolu Şube Başkanı Hüseyin Özev, 103 bin kamu emekçisinin sorgusuz sualsiz suçlu ilan edilerek açığa alındığını, 11 bini aşkın öğretmenin sendikali faaliyetleri nedeniyle fişlenerek açığa alındığını hatırlattı. Sağlık alanında, belediye-lerde, büro hizmetlerinde çalışan emekçilere yönelik baskı, sürgün, soruşturma ve açığa alma saldırılarının sürdürdüğünü belirten Özev, bunun iktidarın, kamu çalışanla-

Antakya Samandağ'da Eğitim Sen'li öğretmenlerin eylemi bir ayı geçti. Baskıya, görevden almalara, gözaltı ve tutuklamalara karşı Eğitim Sen önünde oturma eylemi sürüyor. Samandağlılar, "Öğretmenlerimizi geri istiyoruz" diyor.

"İşten Atmalar Eğitim-Sen'in Örgütlü Mücadelesine Saldırıdır"

Eğitim-Sen İstanbul Şubeleri, 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü dolayısıyla İl Milli Eğitim Müdürlüğü önünde basın açıklaması yaptı.

"Güçlü Ve Demokratik Bir Toplum İçin Öğretmenlere Değer Ver Statülerini Geliştir" pankartının açıldığı eylemde konuşan Eğitim-Sen 1 No'lu Şube Başkanı Hüseyin Özev, öğretmenlerin 5 Ekim'i hukuksuz ihraçlar ve açığa almalarla karşıladığını söyledi. Özev, "12 Eylül'de bile ihraç edilen öğretmen sayısı 3 bin 700 iken, bugün 28 bin 163'tür" dedi.

OHAL kararlarıyla ile güvencesiz, esnek çalışma biçimi olan sözleşmeli öğretmenlik uygulamasının önünün açıldığını ifade eden Özev, mülakattaki soruların da öğretmenlik mesleğiyle alakası olmadığını söyledi, "İktidarın mülakat uygulamasını siyasi torpil olarak işlettiğinin göstergesidir" dedi. Norm kadro uygulaması adı altında uygulanan sürgünlere de değinen Özev, bu hukuksuz uygulamaya bir an önce son verilmesi gerektiğini söyledi.

Açığa almaların ve işten atmaların Eğitim-Sen'in örgütlü mücadelesine saldırı olduğunu belirten Özev, hukuksuz bir şekilde açığa alınan herkesin işlerine iade edilmesi gerektiğini söyledi.

"Hak Gaspları Son Bulana Kadar Mücadelemizi Sürdüreceğiz"

Ekim günü İnönü Parkı'nda basın açıklaması yaptı.

"Öğretmenime Dokunma" Ve "Eşit, Özgür, Demokratik Bir Türkiye İçin Darbeye, OHAL'e Hayır" pankartlarının açıldığı eylemde konuşan Eğitim-Sen Adana Şube Başkanı Ahmet Karagöz, "Hak gaspları son bulana kadar inatla, kararlılıkla mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi.

Karagöz, "Bugün en temel demokratik bir hakkın kullanımına dahi izin vermeyenler, OHAL'i kendi hukuksuzluklarına kalkan yapanların amaçları ortaya çıkmıştır. Amaçlarının darbeye mücadele etmek olmadığı su götürmez bir gerçektir. Amaçları, kendisine itaat etmeyen herkesi, politikalarını eleştiren, kendilerine muhalefet eden herkesi zorla, zorbalıkla hizaya getirmeye çalışmak, sindirmek, susturmaktır" diye belirtti.

Karagöz, Eğitim-Sen olarak yaşamın her alanında kendisine itaati arzulayan ve bunun için her yolu deneyen bir siyasi iktidar karşısında asla geri adım atmaya- cıklarını söyledi.

nının örgütlüğünü ve iş güvencesini hedef aldığını göstermesi olduğunu söyledi.

15 Temmuz darbe girişiminin ardından iş güvencesine yönelik saldırıların arttığını, kamu da işsizlik tehlikesinin ortaya çıktığına işaret eden Özev, tüm kamu emekçilerine, hükümetin darbe ile mücadele bahanesiyle ortadan kaldırdığı iş güvencesini birlikte savunmaya çağırısı yaptı.

Ankara'da yapacakları mitingün yasaklanmasını kımayan Özev, sendikal hak ve özgürlüklere yönelik saldırılara son verilmesini, OHAL'in kaldırılmasını, KHK'lerin geri çekilmesini ve iş güvencesini ortadan kaldırmayı hedefleyen düzenlemelerin geri çekilmesini istedi.

Kamu emekçileri, Kadıköy Anadolu Lisesi başta olmak üzere proje okullara karşı mücadele eden öğrenci ve velileri de unutmadı. Mücadele yürüten öğrencileri ve velileri selamlayan kamu emekçileri "Asla yalnız kalmayacaksınız" dedi.

Eyleme aralarında Mücadele Birliği, Devrimci Emekçiler'in de bulunduğu devrimci, örgütler, demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler ve kapatılan TV10 emekçileri de katıldı.

Öğretmenler Ankara'da Eylemde

5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü nedeniyle Türkiye ve Kürdistan'ın çok sayıda kentinde öğretmenler eylem yaptı.

Ankara'da eğitim emekçilerinin adresi Milli Eğitim Bakanlığı önu oldu. Burada eğitim emekçileri Bakanlığa seslenerek "Öğretmenimden Elini Çek" dedi.

Aralarında açığa alınan ve ihraç edilen öğretmenlerin de bulunduğu Eğitim-Sen üyeleri birçok ilden Ankara'ya gelerek Kurtuluş Parkı ve sendikaların Ankara Şubeleri önünde toplandı. Buradan Milli Eğitim Bakanlığına yürüyen eğitim emekçileri "Direne Direne Kazanacağız", "Özgür Basın Susturulamaz", "Ne Darbe Ne OHAL Demokrasi Derhal" sloganları attı.

Eylemde konuşan Eğitim-Sen Genel Başkanı Kamuran Karaca, Türkiye'de öğretmenlerin 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü'nü on binlerce eğitimcinin açığa alındığı ve ihraç edildiği bir dönemde karşıladıklarını söyledi.

Öğretmenlerin yanında binlerce kamu çalışınının da haksız ithamlarla uzaklaştırıldığını söyleyen Karaca, onbinlerce öğretmenin sadece sendikali olduğu ve sendikaların aldığı demokratik kararlara uyduğu için cezai yaptırımlarla yıpratılmaya çalışıldığını ifade etti. Bu ağır ithamlar ve görevden almalar sonucu 4'ü öğretmen, çok sayıda kamu çalışınının intihar ettiğini belirten Karaca, darbe girişiminin başarılı olması halinde bile oluşmayacak bir tablonun darbe girişimi sonrasında yaşandığını söyledi.

KESK Eş Genel Başkanı Lami Özgen ise darbe girişimi öncesi son bir yılda tek adam rejiminin kurumsallaştırılması için hukuka saygı gösterilmediğini belirterek, "Dünni iktidar ortakları bu ülkeyi emekçilere, ezilen kesimlere zindan etmek için bütün uygulamaları bir arada yürüttü. Bizim için AKP cemaattir, cemaat de AKP'dir. Bizim için darbe devam ediyor. Sizin kendi geleceğinizi garanti altına almak için çıkardığımız OHAL sizi hiçbir yere götürmeyecektir" dedi.

HDP'li vekil Ahmet Yıldırım, başta eğitimciler olmak üzere emekçilerin büyük bir baskı cenderesi altında olduklarını söyledi, "29 Aralık günü barış olsun, çocuklarımız ölmesin diye öğretmenlerimiz iş bıraktılar. Ama neredeyse bir yıl boyunca Cizre'de, Nusaybin'de öldürmek için okulları kapatanların akıbeti ne olacak" diye sordu.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Berat Albayrak, uluslararası kredi derecelendirme kuruluşu Moody's'in Türkiye'nin notunu düşürmesini "Vız gelir, tırıs gider" diye yorumladı.

DEVİRİMİN ZAFERİNE GİDEN YOL DA DEVİRİMCİ OLMALIDIR

Özgür Güven

Marksizm Leninizm toplumu ileri taşıyan dinamoyu, yani sınıflar mücadelesini ele alırken, bu mücadelenin temelinde ekonominin bulunduğunu söyler. Özellikle ekonominin yoğunlaşmış halinden başka bir şey olmayan politika ele alındığında, politik mücadelede bu temel in daha da büyük bir öneme sahip olduğu görülür.

Küçük burjuva hareket bu topraklarda uzun yıllardan beri ekonomizmden öteye geçemedi. Politik mücadele adına öne sürdükleri talepler burjuva toplumun, kapitalizmin sınırlarını aşmayan talepler oldu; demokrasi, haklar ve özgürlükler, insan hakları, hukuk, adalet gibi talep ve hedeflerden öteye geçmedi, geçemediler.

Ulusal hareket açısından da durum pek farklı değil. Kürt ulusal sorunu Kürdistan sorunudur; bir ülke sorunudur. Burada tek gerçek ve kalıcı çözüm ayrılma hakkının tanınmasıdır. UKH ise müzakere masasını işaret ediyor. "Demokratik Özerklik" diyor. Oysa bu sorunun kökleri çok derinlerde. Türk egemen güçleri açısından hayati öneme sahip bu kökler, cumhuriyetin kuruluşuna, hatta daha da gerilere uzanır. Cumhuriyetin ilk biçimi olan gerici burjuva diktatörlük, Kürtlerin ulusal varlığının inkarıyla asimilasyonlarla, Kürdistan'ın ilhakıyla mayalanıp şekillenmiştir. Kürt ulusal sorunu, sermaye açısından bugün de aynı öneme sahip. Türkiye faşizminin, ırkçılığın, şovenizmin ve her türden gericiğin beslediği ana kaynak olarak varlığını sürdürüyor. Bu sorunun tek gerçek ve kalıcı çözümü bir toplumsal devrimden geçiyor. Oysa, UKH az önce belirttiğimiz gibi müzakere masası kurulsun istiyor. "Dolmabahçe Mutabakatı"na işaret ediyor.

Ulusal sorunda olsun, diğer toplumsal sorunlarda olsun böylesine derine giden ekonomik temel, bu temel üzerinde yükselen sınıflar mücadelesinin sonuçları bir şeyi açıkça ortaya koyuyor: Gerek Kürt ulusunun kurtuluşu açısından gerek proletaryanın kurtuluşu açısından tek çıkar yol bir toplumsal devrimdir. Burada artık proletarya ve halklar daha büyük bir cüretle, kararlılıkla, inisiyatif almalı, elli yılı bulan bu uzun iç savaşta kazanmak, birlik devrimi zafere taşıyarak toplumsal devrimini gerçekleştirmek hedefiyle harekete geçmelidir.

Küçük burjuva hareket açısından durum hiç böyle değil. Onlar bir bütün olarak ya devrimden vazgeçmiş ya da devrimi bilinmeyen bir geleceğin sorunu olarak ele alıp öteleyerek güncel politikanın dışına kovmuştur. Bu durumda geriye kalanların tamamı, iyileştirmeler olarak adlandırabileceğimiz reformlar uğruna mücadeledir, reformizmdir. Durumu böyle olan küçük burjuva hareket bu yüzden ne Geçici Devrim Hükümeti'nin adını duymak istiyor ne de demokratik halk devriminin ve demokratik halk iktidarının. Onların dilinde "iktidar halka" sloganı bile gerçek anlamından soyunup güzel bir söz olarak kullanılıyor. Bu yüzden de ısrarla devrimci mücadele yolundan ve devrimden uzak duruyorlar.

Devrim yolu, devrimci mücadele yolu, iyileştirmeleri hedefleyen reformist yolun, uzlaşmacılığın tam tersini; tekeli sermayenin ve faşist devletin uzun yıllardan beri süren ekonomik ve politik egemenliğine son vermesi; politik iktidarı ele geçirmeyi ve toplumsal devrimi gerçekleştirmeyi hedefler. Bu hedef işçi ve emekçilerin, ezilen sömürülen kesimlerin acılarına kısa sürede son vermesi, faşizmin baskı ve katliam politikalarını, faşizmle birlikte tarihe gömmeyi, sermayenin emeği sömürmesine son vermesi, insanın insanı her türlü sömürsünü önlemeyi kapsar. Bu hedefin gerçekleşmesi, bugünkü burjuva toplumun bütün alanlarında varolan çürüme, yozlaşma ve asırlıkla da son verecek; üretici güçlerin özgürce gelişiminin koşullarını yaratarak daha ileri ve özgür bir yaşamın kurulmasının önünü açacaktır.

Küçük burjuvazinin özel mülkiyetle ilişkisine bağlı olarak burjuva toplumdaki konumu, onu kaçınılmaz olarak ikili davranmaya, tutarsızlığa sürüklüyor. Küçük burjuvazi bir yandan tekelilerin baskısına ve tekelciliğe karşı çıkarken bir yandan kapitalist özel mülkiyete tutunuyor. İşte onun ikili tutumunun, kaypaklığının, tutarsızlığının nedeni. Proletaryanın toplumsal konumu ise ona, sermayeye dayalı bu üretim sistemini, burjuva toplumu yıkmaktan, devrimi sonuna kadar götürerek, sınıfları ortadan kaldırmaktan başka kurtuluş yolu bırakmıyor. Proletaryanın özel mülkiyetten arınmış olması, zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyinin olmaması; işte onun devrimde sonuna kadar gitmeyi istemesinin nedeni.

Türkiye ve Kuzey Kürdistan'ın bugün içinde bulunduğu ekonomik ve toplumsal koşullar, önümüzdeki devrimin demokratik halk devrimi olduğunu gösteriyor. Birleşik devrim faşizme ve onun ekonomik temeli olan tekelci kapitalizme de son verecek; burjuvazinin her türden ekonomik ve politik egemenliğini yıkacaktır. Bunun yerine kurulacak olan demokratik halk iktidarı, henüz sosyalizm olmasa da, toplumsal bir sistem olarak artık kapitalizm de değildir. Kapitalizm yıkılmıştır, bir süre yeni toplumun içinde bazı yönleriyle varlığını sürdürse de, proletarya ve halklar özgürce sosyalizme doğru yürümeyi sürdürecektir.

Devrim yoluyla reform yolu arasındaki asıl fark burada kendisini şöyle ortaya koyuyor: Burjuva toplumu ve kapitalizmi yıkmak mı? Baskı ve sömürüye temelleriyle birlikte son vermek mi, baskı ve sömürünün azaltılması mı? Kürt ulusal sorununda "demokratik özerklik" mi yoksa ayrılma hakkını da içeren Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı mı?

Proletarya ve halklar uzun zamandan beri yükselttikleri devrimci kitle mücadelesiyle, ayaklanmalarıyla devrim yolunda, devrimci yolda yürüdüklerini; devrimin zaferini nasıl büyük bir tutkuyla istediklerini gösteriyorlar. Proletarya ve halkların öncüsü de buna uygun davranmalı; öne sürdüğü, süreceği hedefler ve atacağı sloganlar da buna uygun olmalıdır. Bugün bütün kesimlerin taleplerini kapsayan, proletarya ve halklara iktidar hedefini gösteren tek slogan Leninist Parti'nin "Bütün İktidar Emeğin Olmalı" sloganıdır. Diğer hedefler de buna bağlı olarak ele alınmalı; Geçici Devrim Hükümeti, politik tutsakların özgürleştirilmesi, Kürt ulusunun ayrılma hakkı, tekelci birliklerin ve bankaların kamulaştırılması hedefi açıkça gösterilmelidir.

Kökleri bu kadar derine giden böyle büyük bir devrimin zaferi hedefini önümüze koyarken biz Leninistler hiç de hayalperest bir iyimserlik içinde değiliz. Aksine iyimserliğimiz, gerçekliğimizden kaynaklanıyor. Toplumun bugün içinde bulunduğu nesnel ve özlül koşulları marksizm leninizm yöntemiyle ele alıp çözümlüyor ve bu koşullar altında devrim güçlerinin bu hedeflere ulaşabileceğini belirtiyoruz. Proletarya ve halkların bu sefer devrimin zaferine ulaşabileceğini söylüyoruz. İşte iyimserliğimiz bu gerçeklere dayanıyor. Birleşik devrimin zaferi sadece Türkiye halklarının değil, Ortadoğu halklarının geleceğinde de büyük bir etkiye ve öneme sahip olacaktır. Böyle bir zafer, Rojava başta olmak üzere Suriye ve Irak halklarının kaderini etkileyeceği kadar İran, Filistin, Mısır, hatta Tunus halklarının kaderi üzerinde de etkili olacak, devrim ve zafer yürüyüşlerine ivme katacaktır.

Birleşik devrimin zaferi, faşizmi bütün temelleriyle birlikte yıkacak, burjuvazinin her türlü diktatörlüğüne, ekonomik ve politik ayrıcalıklarına son verecek, proletarya ve halkların devrimci diktatörlüğü olarak demokratik halk iktidarını kuracaktır. Evet, diktatörlük diyoruz. Proletarya ve halkların yaşamının iyileştirilmesi için gerekli ve zorunlu olan devrimci dönüşümlerin "yasal" ve "hukuki" ya da "barışçıl" yollardan yetkilendirilmiş bir hükümet eliyle yapılamayacağı açıktır. Bu dönüşümleri gerçekleştirecek olan hükümet, doğrudan silahların gücüne dayanarak işbaşına gelecektir. Tekelci birliklerin, bankaların kamulaştırılması ve büyük toprak mülkiyetinin alım-satım ve miras hakkıyla birlikte yasaklanması gibi tedbirler sadece Türkiye tekelci sermayesinin değil, uluslararası sermayenin de müthiş bir direnciyle karşılaşacaktır. Devrimin kazanımlarını güvence altına alacak ve devrimci dönüşümlerle halkların yaşamını iyileştirecek olan bu iktidar, eski toplumun efen-dileri üzerinde sömürücü ve asalak kesimler üzerinde amansız bir diktatörlük uygulamadan ne zararlı olabilir ne de ayakta kalabilir.

Başlamış olan birleşik devrimi zafere taşımak ertelenemez acil bir görevdir. Geri kalan her şey hiçbir şey demektir. Proletarya ve halkların kurtuluşu kendi ellerindedir.

KARMAŞANIN İÇİNDEKİ SÜRPRİZ

SETENAY BERDAN

Genel durum üzerine fikir yürütmeye başlayınca, herkesin birbirine benzer bir tablo çizdiği görülüyor. Ancak, bir devrim olgular toplamından daha fazlasını içerir. Sınıfların karşılıklı ilişkileri ve mücadeleleri ele alınmadan çizilen her tablo, "kör adam ve fil" hikayesini anımsatır.

Şu günlerde, herkesin, sadece devrim cephesine değil ama tüm kesimlere yayılmış bir tehditten bahsettiği; sistemin bağnaz savunucusu bir sendikamızın tabanında bile % 85 oranında haksız suçlamalarla başlanın derde gireceği endişenin hakim olduğu...

Herkesin, yaşananları Hitler Almanyası ile karşılaştırdığı ve "nereye gidiyoruz?" sorunlarının toplumun en tuzu kuru kesimlerinde bile yaygınlaştığı...

Herkesin, genel olarak emek saflarında darmadağın bir halin yaygınlığını dile getirdiği, "demokrasi, barış, haklar" gibi çağrıların emekçi katmanlarda çok zayıf bir yankı bulduğu...

Herkesin, içeride bir ölüm kalım düzeyine erişen iç savaşa ek olarak, egemenlerin Rakka- Musul hesaplarıyla sonu belirsiz bir dış savaş macerasına atıldığını, bunun emekçileri karanlık acılara sürüklediğini ifade ettiği...

Bu durumda herkesin genel manzarayı olağanüstü karmaşık, dağınık ve bunun eski alışıldık yöntemlerle toparlanmanın mümkün görünmediği biçiminde değerlendirdiği hesaba katılırsa, bu manzaradan biz sınıfların karşılıklı ilişki ve mücadelelerine dair nasıl bir sonuç çıkartmalıyız?

Sonunda söyleyeceğimizi buraya yazalım: Yaşananlar devrimin üzerinde kara bulut misali dolaşan küçük-burjuva etkinin kırılmasıdır. Devrim, ancak proletaryanın öncülüğünde, onun üstesinden gelebileceği karmaşıklığa ve sertliğe, ancak proletaryanın cesaretle ortaya koyup çözebileceği üst düzey görevlere ulaşmıştır. Sermayenin "varlık-yokluk sorunu" biçiminde ifade ettiği politik ortam, onunla ancak "varlık-yokluk" derecesinde çelişkisi olan, her yönden kopuşu (hem ekonomik, hem siyasal, hem ideolojik kopuşu) hazırlayan bir sınıfı, proletaryayı öne çıkartabilir. Oysa küçük-burjuvazi varlığıyla sermayeye, yokluğuyla proletaryaya salınmış durum bu ara katman, devrim onlara sadece daha büyük bir karmaşa ve sosyal alışkanlıkların altüst oluşu gibi görüldüğü ve başka bir şey henüz vaatmediği için, sermayeye tümünden kopuşu göze alamaz. Öyleyse yaşananlar, devrimin üzerine kaplayan o ölü deriyi atmanın sancılıdır. Her dönüşüm gibi Karmaşık, belirsizlikler ile dolu, riskleri olduğu kadar zafer imkanları da bol bir süreçtir.

Türk tekelci sermayesi ve onun adına yöneten dinci-faşist parti, iç savaşın parçalayıp darmadağın ettiği saflarında bir bozgunu önlemek adına dış savaş macerasına atıldı. Daha büyük balıklara yem olmamak için top gibi şişen balon balıkları vardır, onlara benziyorlar. Fakat küçük bir sorun mevcut. Balon hava kaçırıyor ve suyun içinde fırlayıp duran kabarcıklar bunca hamasi nutkun çıktığı yeri ifşa ediyor. Ne zaman bir güç gösterisine soynsa perişan hali açığa çıkan her egemen sınıf gibi, onlar da devrilmemek için gaza basmak, olağanüstü baskının boyutlarını nüfusun çoğunluğuna yaimak zorunda kalıyorlar. Bu yaygın baskı karşı-devrimin yığınsal desteğini giderek daraltıyor ve daha azgın bir güruh haline getiriyor. Melih Gökçek'in itiraf ettiği gibi, karşı-devrimci yığınlar pompalı tüfeklerle donatılıyor. Uluslararası mali sermayenin has gazetesi Financial Times, uzaktan daha net görülen durumu ve içine düşülen kaygıyı özetlemiş: "Erdoğan, darbe sonrası toplumun dokusunu bozuyor, emniyet dahil tüm kurumların temelini çürütüyor, cihatçı tehdit ve çatışmalar nedeniyle bağımsızlık sistemi zaten zayıflamış Türkiye için tehlikeli." (6 Ekim)

İşte böyle, sermaye saflarının bozguna uğramasını önlemek adına atılan her adım, egemenliğin temelini çürütüyor ve dayanılmaz kılıyor. Böyle çürük bir yapının en tepesindeki, alttaki her küçük sarsıntıyı sonlarına hazırlayan bir deprem şiddetinde hissetmelerinde şaşılacak bir şey yok. Bu korkuyla her çatlağı kapatmak, kendi dışında bir ses duymamak, ayakta kalmanın bir koşulu. Ama bu manzara, tüm politik yaşamlarını uzlaşmaya ve ara yollar bulmaya hasretmiş küçük-burjuvazi için, nefes alınmaz karanlık bir çukur. Bu sınıfa, proletarya karşısında avantajlar sunan akademik kürsülerini, stüdyolarını ve mikrofonlarını bir bir kaybediyorlar. Emekçilere bu mücadele koşulları içinde sözleri zaten kalmamıştı, şimdi sesleri de boğuluyor. Geriye kalan tek yol sokak. Fakat orası da topyekün bir ayaklanma ikliminde, korkunç şiddette patlayan bombalar, pompalı tüfek sesleriyle amansız bir iç savaş vaat ediyor. İleriye gidemeyen geriye döner. Proletaryanın devrimci görevlerini yüklenemeyenler, burjuva sınıfın politik çöplüğünde eşelenerek uzlaşma arar. BHH'nin laiklik ve cumhuriyetin kazanımları için, diğerlerinin "söz, basın, örgütlenme özgürlüğü" için çağrılar yapmaları (elbette, laikliğin komünizme açılmadığı, haklar mücadelesinin sosyalizmi hazırladığını ilan etmek amacıyla, işe yaramayan yumruklarını yalnızca kendi göğüslerini dövmek için kullandıklarını unutmadan), gelenin aşamada devrimci yığımlarda beklenen karşılığı bulamıyor. Küçük-burjuvazinin çöpten topladığı bayraklar ne darmadağın safları toparlamaya yarıyor ne de karşı saldırı için cesaret aşıyor.

Çelişkiler ne kadar derin, savaşım ne denli amansız ve aşılması gereken çita ne denli yüksekse, politik sözlerin ardındaki gerçek sınıf içeriğinin yığınlarca anlaşılması o kadar kolaydır. Bakın Kürt halkına, orada artık saklanamayan bir sınıfsal ayrışmanın bütün sancuları görülebilir. Kürt halkının en yoksul ve proleter kesimlerine yürütülen kent savaşları, barış ve çözüme, parlamento ve belediyeçiliğe dair tüm yanılsamaları yerle bir etti. Ve o enkaz hala kaldırılabilmemiş değil, ortada duruyor. Kürt halkının küçük mülk sahipleri, yaşamlarını alt üst eden kent savaşlarına cüret etikleri için mülksüz-proleter gençliği suçluyor. Aynı şekilde mülksüzler, sermaye egemenliğiyle bütün bağları kopartan savaşlarında onları yalnız bırakarakla güvensizlikle yaklaşıyor. Bu yüzden, yakın zamana dek tüm Kürt halkını sokaklara dökülebilen sorunlar etkili olmuyor. Kürt halkının mülksüz tabakaları eskiye dönmek istemiyor, küçük mülk sahipleri ise, isteseler de eskiye dönemememizin umutsuzluğu içindedir.

Benzer bir manzara, ezici çoğunluğu emekçi-yoksul sınıflardan oluşan Aleviler için de geçerli. Türküleri susturulan, semtleri binlerce polisle ablukaya alınan Alevi emekçiler, "eskiden cemevleri ibadethane olsun diyorduk, şimdi bunu denek yetmiyor" sözleriyle, daha ileri gitmeye hazır politik tutumlarını ifade ediyorlar. CED raporlarının pişkince onaylandığı mahkemeyi öfkeyle terk edip, "hukuk bitti, mücadele başlasın" diyen Artvinli emekçiler, derslikleri imam hatibe çevrilen liselilerin isyanları, bu manzarayı tamamlayan birkaç unsurdur, daha onlarca saymak mümkün.

Her biri farklı kaynaktan fişkıran ama aynı denize akan nehirler gibi toplumsal kaynaşma, gelip dayandığı korku duvarı önünde, yeni nehirleri bekliyor. "Duvarı yıkmakla uğraşmayalım, şu daracık kanaldan akalım" diyenlere prim vermiyor. Toplumsal kaynaşma, dağınıklığı aşacak sınıfı, o sınıfın öncüsünü bekliyor.

O sınıf yalnızca proletarya olabilir. Yalnızca proletarya, kölesi olduğu üretim koşulları nedeniyle, mülk sahibi sınıfların yanlısımlarından kendini kurtarabilir. Yalnızca o, burjuvaziyle tüm bağları koparmadan bir milim ilerleme imkanı kalmayan savaşıma öncülük edebilir. Ve bu topraklarda proletarya sıfırdan başlamıyor. 40 yılı aşan devrim ve iç savaşın tecrübesiyle pişmiş devrimci işçiler, ancak kendileri en öne geçerlerse bu dağınıklığın aşılacağı, ileri doğru hareketin ivmeleşeceği ve eğer bu yone başarılırsa onları parlak bir zaferin beklediğini hissedecek olgunlaşa sahiptir. Şimdi onlara gerekli olan, herkesin görebileceği yükseklığe kaldırabilecekleri bir bayraktır. O bayrağın üzerinde öyle çağrılar yer almalı ki, herkes kolayca anlasın, bendin ardında bekleyen sular aynı noktaya toplanabilsin.

Her zaman olduğu gibi Leninistler, proletaryanın devrimci kesimlerine sonsuz bir güvenle yaklaşacak, devrimin bayrağı üzerinde kolayca anlayacağı yakınlıktaki programı proleter sınıfa mal edecektir. Her devrimci sınıf, böylesine kritik dönemelerde ihtiyaç duyduğu cevapları sahiplenmeye yönelik güçlü bir eğilim gösterir. Çünkü; 45 yılı aşan devrimin eseri olan değerler (dikkat, mevziler değil, kazanımlar değil, ama değerler) ve karakter sağlamlığını, burjuva baskı seline kurban edemezler.

Devrim, nihayet, küçük-burjuvaların giydirdiği gömlekten sıyrılıyor; sancıyla, umutsuzluk çığlıkları eşliğinde. Bu dönüşüm, fena bir dağınıklık ya da çözümsüz sorunlar yumağı görüntüsü verebilir, ama tam da bu dönüşüm, kimilerine mucize gibi görünen sürpriz sıçramaların bütün güçlerini hazırlıyor.

Dev-Tekstil-İş'ten Uğur Konfeksiyon'a Uyarı Eylemi

İstanbul İkitelli'de Mango, Zara, Marx&Spencer gibi dünya markaları için de üretim yapan Uğur Konfeksiyon'da, ikisi sendika üyesi 5 işçi işten çıkarıldı.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası üyeleri, 15 Ekim günü Uğur Konfeksiyon yakınında "Uğur Konfeksiyon Sendikal Haklarına Saldırımı! Atılan İşçiler Geri Alınsın - Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası" pankartı açarak "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "Sendika Hakkımız Engellenemez", "İşçi Düşmanı Uğur Patronu", "Yaşasın Sendika Yaşasın Dev-Tekstil-İş", "İşçilerin Birliği Patronları Yenecek" sloganları atarak işyeri önüne yürüdüler.

İşten atılan sendika üyesi Mert Özgün, daha iyi çalışma koşullarının sağlanması için anayasal haklarını kullanarak Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası'na üye olduklarını, fakat sendikal faaliyetlerden haberdar olan Uğur Konfeksiyon patronunun "Şirkette daralmaya gidildiği" gerekçesiyle işçiyi işten çıkardığını söyledi ve "Bu durum sendikal faaliyete dönük açık bir saldırıya ortaya koymaktadır" dedi.

Ağır çalışma koşullarında yıllarca çalıştıklarını, çalışma koşullarının iyileştirilmesine yönelik hiç bir taleplerinin karşılanmadığını ifade eden Özgün, "Uğur Konfeksiyon yönetimi hayata geçirdiği saldırıdan geri adım alınca kadar fiili ve hukuki olarak mücadelemizi sürdüreceğiz" diyerek firmanın tüm işçilerinin de sendikal olmaları ve birlikte mücadele yürütmeleri çağrısında bulundu.

Bir süre sonra servis arabaları gelerek kapının önüne çekip bekletilerek çalışan işçilerin basın açıklamasını yapanları görmesi engellemeye çalışıldı. Dev-Tekstil-İş üyeleri ajitasyon konuşmaları ve alkışlarla işçileri sendikal olmaya çağırdı. İşçi vardiya giriş çıkışları sona erdikten sonra yine bir süre sloganlarla yürünerek eylem sonlandırıldı.

Petrol İşçileri İş Bıraktı

Petrol-İş Sendikası, Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO) bünyesinde bulunan sondaj, kuyu tamamlama ve jeofizik faaliyetlerinin küçültülmesine karşı 17 Ekim günü Adıyaman, Batman ve Ankara'da yarım gün iş bırakma eylemi yaptı.

Batman'da sendika binası önünde toplanan işçiler TPAO Bölge Müdürlüğü'nün önüne "TPAO Halkındır Halkın Kalacak", "Bu Gelen İşçinin Ayak Sesidir", "TPAO İşçine Sahip Çık" ve "Vur Vur İnsan Ankara Dinlesin" sloganları ile yürüdü.

Yürüyüşün ardından Petrol-İş Sendikası Genel Örgütlenme ve Eğitim Sekreteri Mustafa Tekik açıklamalar yaparak, hükümetin darbeyi fırsata çevirecek insan haklarına, barışa ve işçi sınıfının haklarına saldırıldığını söyledi, "Ekmeğimize, barış, işimiz için ve çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakmak için mücadele etmeye devam edeceğiz" dedi.

Türkiye Petrolleri'ni küçültülme özelleştirilmek istendiğini söyleyen Petrol-İş Sendikası Şube Başkanı Şeyhmus Kaygusuz, ülkedeki petrolün yüzde 75'ini tek başına üreten, ekonomiye önemli katkı yapan, faaliyet gösterdiği bölgelerde istihdam yaratan TPAO'nun yok edilmek istendiğini, ama buna izin vermeyeceklerini söyledi.

A101 İşçileri Samsun'da Eylemde

Samsun'da Tez Koop-İş üyesi A101 Market işçileri, işten atılmalarının mağaza önünde yaptıkları basın açıklamasıyla protesto ettiler.

"Ekmeğimize ve Onurumuza Sahip Çıkıyoruz İşimizi Geri İstiyoruz"

pankartının açıldığı eylemde "Sendika Anayasal Haktır", "Sendika Hakkımız Engellenemez", "Tutanak Baskısı Son Bulsun", "A101 Şaşırma Sabrımızı Taşırma" dövizleri taşındı.

İşten atılan A101 işçisi Tamer Yiğit eylemde yaptığı açıklamada, "Bizler A101 işçileri olarak işyerinde gerek yöneticilerimizin tavırları gerekse çalışma şartlarından kaynaklı psikolojik tacize maruz kalıyoruz. Rızamız dışında fazla mesailere kalmak zorunda bırakıyoruz. Bu sorunları yöneticilerimize iletmemiz bir çözüm olmuyor aksine yöneticilerimizin baskılarının artmasına sebep oluyor" dedi.

A101 marketlerde personel sayılarının yetersiz olmasından dolayı yoğun çalışmak zorunda kaldıklarını ifade eden Yiğit, "Şirket politikası gereği, mağaza sorumlusu arkadaşlarımız sürekli envanter baskısına maruz kalıyor. Bir süre önce işyerinde bu koşulların değişmesi için sendikal örgütlenme çalışmasına başladık. Fakat şirket yönetimi bizleri sorgu odalarına çekerek, çeşitli bahanelerle bizlere bir adli suçlu gibi yaklaşmış, bizleri işten atmıştır" diye belirtti.

A101'den atılmalarının yanı sıra patronun tazminatlarını da gasp ettiğini ifade eden Yiğit, işçilere uygulanan zorunlu mesai, yönetici baskısı, işten çıkarma baskısı, envanter ve çeşitli bahanelerle uygulanan tutanak baskısının son bulmasını talep etti, işyerlerinde insanca çalışma koşullarında çalışmak istediklerini söyledi.

Ferrero Çikolatada Grev

Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan ve Nutella, Kinder gibi markalara da üretim yapan İtalyan Ferrero fabrikasında işçiler, 10 Ekim'de greve çıktı. Tek Gıda-İş Sendikası'nın yetkili olduğu Ferrero'da toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamamıştı.

Yaklaşık 260 işçinin çalıştığı İtalyan Ferrero fabrikasında Tek Gıda-İş in 150 üyesi bulunuyor. Dünyanın 53 ülkesine üretim yapan Ferrero'nun 22 üretim tesisinde 40 bine yakın işçi çalışıyor.

Ferrero grevine ilişkin açıklama yapan Tek Gıda-İş 3

No'lu Şube Başkanı Latif Gökçay, Ferrero patronunun 3 yıllık sözleşme yapmak istediğini, sendika olarak bunu etmediklerini belirtti. Gökhan, Ferrero'nun 1 Ocak 2016'dan geçerli olmak üzere ücretlere yüzde 16 zam teklifinde bulunduğunu, kendilerinin ise yüzde 23 olan zam talebini anlaşma sağlanabilmesi için yüzde 20'ye çektiklerini ancak anlaşamadıklarını, sosyal yardımlara ilişkin taleplerine ilişkin ise Ferrero'nun tekliflerinin kabul edilemez noktada olduğunu söyledi.

Greve başlayan Ferrero fabrikası önünde sabah basın açıklaması yapıldı, sendika ve konfederasyon temsilcileri de açıklamaya katıldı.

Gemlik MSC/MEDLOG'da Mücadele Sürüyor

Küçükosmanoğlu'nun katılımıyla eylem gerçekleştirildi.

Yapılan basın açıklamasında örgütlenme süreci anlatılarak, Bursa valiliğinin OHAL bahanesiyle direnişe izin verilmemesinin kabul edilemez olduğu söylendi.

MSC/MEDLOG Lojistik patronunu "uluslararası ve ulusal sözleşmelerle, anayasa ve yasalarla güvence altına alınan(!)" örgütlenme, sendikaya üye olma hakkına saygı göstermeye bir kez daha davet eden Küçükosmanoğlu "Sendikamız üyesi atılan işçilerin geri alınması için mücadelemiz devam edecektir" dedi.

Atılan sloganlarla sona eren basın açıklamasında "MSC/MEDLOG Lojistik'de İşçi Kıyımına Son, Atılan İşçiler Geri Alınsın" pankartı ve işten atılmaları protesto eden dövizler ve sendika flamaları taşındı.

Kütahya'da belediye otobüs şoförü Adnan Akaya, bir öğrenciyi parası olmadığı için otobüse ücretsiz bindirdiği için, belediye tarafından "6 ay meslekten men" cezası aldı. Adnan Akaya kent merkezinde bir üst geçitte pankart açarak, yaşadıklarına dikkat çekmek için eyleme başladı.

Bakırköy Belediyesi'nde 530 İşçi Grevde

Bakırköy Belediyesi'nin Temizlik İşleri, Fen İşleri, Sağlık İşleri Yunus Emre Kültür Merkezi Tiyatro Müdürlüğü birimlerinde çalışan 530 işçi, 17 Ekim sabahı 08.30'da işyerlerinde "Bu İş Yeri Grev Var" pankartını asarak Belediye binası önünde toplandı. Belediye işçileri, 27 Eylül günü grev kararını asmıştı belediye kapısına.

"Sendika Hakkımız Engellenemez", "Direne Direne Kazanacağız", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Sözleşme Hakkımız Söke Söke Alırız", "İşimiz Aşımız, Ya da Başımız" sloganları atıldı.

Sloganlar atılırken Belediye Başkanı Bülent Kerimoğlu gelerek, grevin hakları olduğunu ve desteklediğini(!) söyleyerek, "Yalnız eyleminizi yaparken çalışmakta olan arkadaşlarımızın çalışmasını engellemeyin. Sizin grev ve eylem yapma hakkınız kadar onların da çalışma hakkı var. Çalışma huzurunu bozacak, provokasyon yaratacak davranışlarda bulunmayın" diyerek sınıf tavrını ortaya koydu. İşçiler bunu "Sözleşme Hakkımız Söke Söke Alırız" sloganıyla yanıtladı.

Kerimoğlu, "Toplu sözleşme yapmayalım demiyoruz, anlaşma sağlanamayan hukuki bir nokta var. İşçi arkadaşlarımızla bu sorunu çözemiyoruz" diyerek hakkını arayan işçiyi suçlamayı ihmal et-

medi.

Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı Erol Özdemir ise işçilerin kanuni hakları gereği grev yaptıklarını ve bu nedenle de pankartlarını asarak grevi duyduklarını, işçilerin ve sendikanın anlaşmaması gibi bir niyetinin olmadığını, TİS'in imzalanmasındaki taraf olarak gerekli adımları attıklarını, bir adımın da Kerimoğlu'ndan

beklediklerini ifade ederek, işçilerin çalışanlara rahatsızlık vermediğini, işçiler içinde provokatif davranış gösterecek kimse olmadığını, böyle bir girişim olursa da buna işçilerin ve sendikanın müdahale edecek bilince sahip olduğunu belirtti.

Erol Özdemir Bakırköy Belediyesi'ndeki TİS süreci ve greve çıkış nedenlerine ilişkin konuşma yaptı. Mayıs ayında

lının korunması gibi belediye ve sendika avukatlarının birlikte çalışmasıyla nasıl bir çözüme kavuşturulacağını belirleneceğini aktarmıştı.

CHP'den İşçilere "45 Gün Daha Bekleyin"

Avcılar Belediyesinden atılan 350'ye yakın işçinin işlerine dönme mücadelesi sürerken, CHP Genel Başkan Yardımcıları Ağbaba ve Torun, sorunun çözümü için sendikadan 45 gün daha süre istedi.

Belediye-İş Sendikası 2 Nolu Şube Başkanı Erol Özdemir'in verdiği bilgiye göre, Veli Ağbaba ve Seyit Torun, tekliflerinin kabul edilmediği durumda, 45 gün içinde işe geri dönmek isteyen işçilerin işe geri alınacağını, dönmek istemeyenlerin de tazminatlarının verileceğini söyledi. İşçilerin işten çıkarılmalarının ardından yeni işe almaların yapıldığını, bu nedenle sorunun çözümü için 45 günlük bir zaman dilimine ihtiyaç olduğunu belirten CHP Genel Başkan Yardımcıları, bu yönde bir protokol imzalanması önerisinde bulundu.

Erol Özdemir ise, sendika olarak bu teklifi kabul etmediklerini ve hazırlanan protokolü imzalamadıklarını ifade ederek, bu teklifte mutabık olmadıklarını ve işçilerin tümünün bir an önce işe başlatılmasını talep ettiklerini söyledi.

İşçiler de 155 gündür sürdürdükleri mücadelenin artık bir sonuca bağlanmasını istiyor.

Avcılar Belediyesi'nde Sancılı Günler

Avcılar Belediyesi'nde sendikacı oldukları için işten atılan Temizlik ve Fen İşleri işçileri günlerdir görüşmelerin bitmesini ve işe başlamaları için sonuç bekliyor.

Yaklaşık 20 gün önce CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ile Sendikal Güç Birliği temsilcileri arasında Ankara'da yapılan görüşmenin ardından, bir heyet oluşturulması ve işçilerin işe dönmeleri yönünde çözüm üretilemesi noktasında bir karar çıkmıştı.

Avcılar Belediyesi yönetimiyle yapılan görüşmelerde genel olarak bazı konularda anlaşma sağlandığı ifade edilmiş, fakat işçilerin, 25/2 maddesiyle işten atılmalarına ilişkin hukuki durum, iş güvencesi, işsiz kaldıkları süre içinde ücret ve sigorta primleri, işçilerin hangi şartlarda ve nerede işbaşı yapacağı gibi ayrıntılar belirsizliğini korumaktaydı.

Avcılar Belediyesi yönetimi, son olarak 45 günlük bir süre istemiş ve bu süre içinde işçilerin kısmı kısmı belediyeye bağlı iş yerlerinde istihdam edileceklerini ifade etmişti.

Belediye tarafından ifade edilen 45 günlük sürenin uzunluğu bir yana, birçok konudaki belirsizlik işçiler tarafından olumlu karşılanmamış ve bu konularda bir resmîyetin sağlanmaması durumunda kaygılarını dile getirmişlerdi.

İşçiler bu konudaki kaygılarını örgütlü oldukları Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube yönetimi ile de paylaşmıştı. Sendika yöneticileri heyet ve belediye ile yapılan görüşmeleri sürerken, işçilerle aynı kaygıları taşıdıklarını belirtmişlerdi.

Son atılan işçilerin birer aylık ücretlerinin bazıları ise henüz ödenmemişti. Bu sorunun da giderilmesi yönünde mutabık olunduğunu belirten sendika yöneticileri, işçilerin 25/2 gerekece gösterilerle işten atılmalarına ilişkin hukuki sorun başta olmak üzere, geriye dönük ücret ve sigorta primlerinin yatırılması, hukuki hak-

ların korunması gibi belediye ve sendika avukatlarının birlikte çalışmasıyla nasıl bir çözüme kavuşturulacağını belirleneceğini aktarmıştı.

Temizlik işkolundaki işçilerin işbaşı yapması konusundaki muğlaklık ise devam etmekte. Hafta içinde yapılan görüşmeler sonrasında Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı Erol Özdemir, belediye yönetiminin tüm işçilerin işe alınacağına yönelik taahhütte bulunduğunu fakat bu istihdamın temizlik iş kolunda yapılmasına yanaşmadıklarını aktarmıştı.

Bu noktada belediyenin temizlik iş kolundaki sendikal örgütlenmeyi sonlandırabileceği bir istihdamla sorunu çözme çabası öne çıkmaya devam ediyor.

Zorlu bir çabayla örgütlenmeyi sağlamış oldukları temizlik iş kolundaki istihdamın mümkün olduğunca korunması yönünde çaba sarf ettiklerini belirten Özdemir bu yönde bir planlamanın yapılması yönünde ısrarlı olduklarını ifade etmişti.

Fen İşleri kolundaki işçilerden işe dönüşün başlaması üzerine bekleyişi sürdüren işçilerin kaygıları da henüz giderilmiş değil.

İşçiler de sendika yöneticileri de belirsizliğini koruyan maddelerin çözümüne ilişkin netliğin sağlanmasını bekliyorlar.

Görüşmelerde 45 güne yayılan bir sürenin ifade edilmiş olması nedeniyle işçilerin kaygıları olsa da eylemi sürdürüyor.

Sendika yöneticileri, işçilerle ortak kaygıları taşıdıklarını ifade ederek, işçilerin, sonradan sorun yaşamamak için, kendilerinin ve sendika avukatının bilgisi dışında herhangi bir evrakı imzalamamaları gerektiği, herhangi bir şekilde işçilerle bireysel anlaşma, görüşme talebi gibi gelişmelere karşı da dikkatli olmaları gerektiği konusunda uyarıda bulunarak, işçilerinin tümü işbaşı yapmaya kadar bu sürenin bir arada ve aynı kararlılıkla geçirilmesi gerektiğini belirttiler.

Avcılar Belediyesi önünde sürdürdükleri işe dönme mücadelesinde 170'li günlere yaklaşan işçilerin, temizlik işçilerinin de işbaşı yapmasına ve hukuki konulardaki sorunların çözümüne ilişkin sonuç bekleyişi sürüyor...

Cerrahpaşa'da Demokrasi İçin Emek Buluşmaları

"Demokrasi İçin Emek Buluşmaları" kampanyasını başlatan sağlık emekçileri, 13 Ekim günü ilk buluşmayı gerçekleştirdikleri Cerrahpaşa Hastanesi'nde "Emek Ve Demokrasi İçin Sağlıkçılar Buluşuyor, Sağlık İçin Demokrasi Şartı" pankartı açarak basın açıklaması düzenledi.

"Güvenceli İş Güvenceli Gelecek", "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Ne Darbe Ne OHAL Demokratik Türkiye" sloganları atan sağlık emekçileri, "Sağlıkçılardan Demokrasi İçin Emek Buluşmaları" dövizleri ve sendika flamları taşıdı. Sağlık emekçilerinin eylemine hastane bahçesinde bekleyen hastalar ve hasta yakınları da destek verdi.

Türk Tabipler Birliği Başkanı Raşit Tükel, OHAL'in ilan edilmesiyile birlikte ülkenin Kanun Hükümünde Karamameler ile yönetildiğini belirterek "Darbe girişimine karşı yapıldığı iddia edilen operasyonlar, muhalif kesimin susturulmaya çalışıldığı bir cadı avına döndü. ... Operasyonların devam etmesi ile çok sayıda kişinin gözetlme alındığını ve gözetli muayenelerinin özel sağlık birimlerinde yapılması gerekirken, özgürce yapılması gerekirken muayenelerin gözetli merkezlerde yapıldığına tanık olduk" dedi.

DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, Demokrasi ve Emek buluşmalarının ilkini gerçekleştirdiklerini belirterek "Bugün'den sonra Diyarbakır, İzmir, Van, Adana, Mersin, Samsun ve birçok ilde buluşmalar gerçekleştirilerek buralardaki mücadele kararlılığımızı ve taleplerimizi son olarak Ankara'ya sağlık bakanlığı önüne taşıyacağız" dedi.

AKP iktidarının elinde baskıcı bir rejimden başka bir şey kalmadığını ifade eden Çerkezoğlu "Bu dünya sistemi kapitalizm insan sağlığından eğitime kadar her şeyi para olarak görüyor. Artık bu dünya üzerinde yaşayan insanlara daha fazla bir şey vaat edemiyor. Türkiye de aynı şekilde 7 Haziran seçimlerinde tek başına iktidar olamayanlar diktatörlük hayalleri suya düşenler ülkeyi yangın yerine çevirdiler" dedi. Yıllardır demokrasinin kırıntısını dahi bırakmayanların iktidar kavgasına girdiklerinde fatırayı yine emekçilere çıkardıklarını belirten Çerkezoğlu, iktidarın uyguladığı baskıya ilişkin ise "Ellerinde bir şey kalmayanların elinde sadece TOMA'ı kaldı, elinde sadece polisi kaldı bu kadar saldırmalarının sebebi güçsüzlüklerindedir" dedi.

Kurumlar adına ortak basın açıklamasını okuyan SES Eş Genel Başkanı İbrahim Kara da, darbe girişiminin bahane edilerek muhalif kesimlere karşı cadı avının devam ettiğini belirterek "Sağlık emekçilerinin hukuksuz bir şekilde, kendilerini savunma hakkı tanınmadan kamu alanından ihraç edilmelerini kabul etmiyoruz. Hukuk ilkelerini yok sayan, adalet duygusunu barındırmayan keyfi ve kimin karar verdiği belirsiz uygulamaları kabul etmiyoruz" dedi.

Çapa'da İşe İade Eylemleri Sürüyor

Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde işten atılan Cemal Bilgin ve Ali Doğan'ın işe iadeleri ve sürgün edilen Güneş Cengiz'in görev yerine dönüşü için eylemler devam ediyor.

Hastanede yaşanan yemekten zehirlenmeyi ortaya çıkardığı için işten atılan taşeron işçisi Cemal Bilgin basın açıklamasında TAŞ-İŞ-DER'in yıllardır verdiği mücadeleye vurgu yaparak, işten atılan işçiler geri alınana kadar kararlı bir şekilde her hafta Cuma günü hastane önünde olacaklarını söyledi.

Bilgin'e destek için gelen Tıp Fakültesi öğrencileri ise "İşçi sağlığı ve güvenliği şirketlerinin kar marjlarından daha önce gelir. Fakültelerimiz, hastanelerimizin ihtiyaçları yandaşların çıkarılmasından önce gelir. Cemal abimiz işine geri dönene kadar omuz omuza burada duracağız" dediler.

Eylemde açılan pankartta DİSK Genel İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube imzasının bantla kapatıldığını fark ettik ve bu şube üyesi olan Cemal Bilgin'e sorduk bunu. Bilgin, işten atılmasının ardından hastane bahçesi veya önünde bir çadır kurmayı ve işe dönme mücadelesini bu şekilde sürdürmeyi düşündüklerini, fakat bu konuda sendika ile mutabık olmadıklarını anlattı. Hastane bahçesinde daha önce yaşanan özel güvenlik saldırısını hatırlatan Cemal Bilgin, bu olaydan sonra hastane bahçesinde herhangi bir eyleme izin verilmediğini, bu nedenle hastane önünde bir çadır kurmak istediklerini, fakat bunun da çevik kuvvet ekipleri tarafından engellendiğini söyledi. Tüm bu engellemeler ve belirsizlikler arasında sendikandan da eylemlerde sendikayı temsil eden pankart, önlük vb. bir materyalin kullanılmasını istemediğini söyleyen Cemal Bilgin "Sendika böyle bir süreçte direniş yapılmasını doğru bulmadığını söyledi, saldırı ve tehdit nedeniyle fiilen de bunu yapamadık. Üyesi olduğum sendika ne yazık ki böyle geri bir tutum takındı. Biz de eylemimize destek veren kurum ve kişilerle haftanın belli günlerinde eylemlerle devam etmeye karar verdik. Sendikaya eleştirilerimizi ilettik. Umarım, DİSK adına yakışmayacak bu duruşun yanlışlığını görürler" dedi.

Çapa'da Cemal Bilgin İçin 4. Eylem

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi ve sağlık emekçileri ile Tıp Fakültesi öğrencileri Cemal Bilgin'e destek vermek amacıyla her hafta Cuma günleri saat 12.00'de hastane önünde basın açıklaması ve oturma eylemi yaparak destek vermeye başladılar.

Sağlık Emekçileri ve Çapa Tıp Fakültesi öğrencileri, öğretim görevlileri, 14 Ekim günü de hastane önünde Cemal Bilgin'in işe iadesi talebiyle eylemdeydi.

İstanbul Üniversitesi ve Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde işten atılmaları, sürgün ve rotasyonların son bulması, taşeron çalışma sisteminin yasaklanması ve kadrolu güvenceli çalışma koşulları taleplerini dile getirdi.

Eylemde tıp fakültesi öğrencileri de yaptıkları konuşmalarla Cemal Bilgin'in mücadelesine destek verdiklerini dile getirdiler. Sloganlarla yapılan oturma eyleminin ardından bir hafta sonra yine aynı yerde buluşmak üzere eylem sona erdi.

"FAŞİZME KARŞI SAVAŞ BAYRAĞINI CHE GİBİ YÜKSELTELİM"

kapitalizme karşı savaş çığlığı ol-
dursa, bugün bizler de Türkiye ve Kür-
distan'da faşizme karşı savaş
bayrağını tıpkı Che gibi yükseltmeli-
yiz" denilerek, "Faşizme karşı Deniz-
ler gibi, Che gibi olalım" çağrısı
yapıldı.

Ve "Bizim de ozanlarımız var Che
Guevara" denilerek kavga alanlarında,
grevlerde, sokaklarda, meydanlarda
emeğin sesi olan Emeğe Ezgi sahneye
geldi. Konser Vedat Türkali'nin "İs-
tanbul"u ile başladı, "Sen bize layık-
sın biz de sana İstanbul" denildi
kavgamızın şehri için.

"Günümüzün Cheleri Rojava'da
Nusaybin'de, Cizre'de dövüşüyor" di-
yerek özgürlük için savaşanları selam-
ladı öncelikle Emeğe Ezgi ve bizim
topraklarımızın Che'leri enternasyo-
nalist ve silahlı mücadeleyi yükselten
Denizler için "Adım Deniz" dedi. Ve
sahnedeki bir ağıt yükseliyor... Emeğe
Ezgi Ederlezi diyor. Ardından da 10
Ekim katliamı "Bu meydan kanlı mey-
dan" denilerek anılıyor ve sembolik
halay çekiliyor.

Kısa bir aradan sonra Emeğe Ezgi
Hasta Siempre'yi söylüyor ve "Ama
inan ki sevgilim, zulüm yıldırılmaz
bizi, dökülen kanlarımızla yaratırız ge-
leceği" diyor.

Emeğe Ezgi sahnede kimseyi

Emeğe Ezgi konserin ilk parçala-
rından biri olarak Socialisma Liberta
demişti, "Sosyalizm Özgürlüktür"...
Şimdi de "Serhıldan Özgürlüktür" di-
yerek Daweta Kobane'yi söylüyor.

Ve Kobane'den Gezi'ye gidiyo-

Devrimci Öğrenci Birliği, "Che
İçin Buluyoruz" diyerek, enternasyo-
nal devrimci Ernesto Che Gue-
vara'yı ölüm yıldönümünde anmak
için bir etkinlik düzenledi.

9 Ekim günü Su Gösteri Sanatları
Merkezi'nde Che için düzenlenen
Emeğe Ezgi Konseri için saatler önc-
esinde sahne Che bayrakları ve pan-
kartla süslendi, Che tişörtleri standa
konuldu.

Etkinlik, Che nezdinde tüm dev-
rim savaşçıları ve 10 Ekimde Anka-
ra'da katledilenler için saygı duruşu ile
başladı. Ardından ilk olarak 10
Ekim'de Ankara'da katledilenler için
hazırlanan kısa bir video izlendi.

DÖB adına konuşmayı yapan,
Muhammed Hizmetçi oldu. Che'nin
Latin Amerika'da gerçekleşecek bir
kıta devrimi için gerilla mücadelesi
yürüttüğünü, Küba'da zaferin kazanıl-
masından sonra da bu hayalini sürdür-
erek Bolivya'ya gittiğini, burada
savaşırken katledildiği söylenen ko-
nuşmada, "Che milyonlarca emekçinin
bilincine ve yüreğine gömülmüştür.
Uğruna hayatını adadığı mücadelesi
Denizlerden buğüne bizlerin omuzla-

nda büyüyor" denildi.

"Devrimin güncel, sosyalizmin
güçlü olduğu topraklarda yaşıyoruz"
diyordu DÖB ve emekçi halkların
yükselttiği devrimci iç savaşa faşizmin
katliamlarla cevap verdiği söylüyor, 10
Ekim'de Ankara'da katledilenleri anı-
yordu konuşmasında.

"Faşist devletin hesaba katmadığı
şey, bu topraklarda yaşayan halkların
savaşma azmi ve cüretidir. Nasıl ki
Che Latin halklarının emperyalizme,

unutmuyor. Şengal katliamını Rabin
Sexwe diyerek anıyor. Ard arda bu
kadar katliamın yaşandığı coğrafya-
mızda türkülerimize de hep ağıtlar
yansıyor. Ermeni katliamı için Erme-
nice bir ağıt söylenirken, Dersim katli-
amı için de Seyit Rıza'yı söylüyor
Emeğe Ezgi.

Emeğe Ezgi, alkışlar eşliğinde
Milyonlar'ı söylüyor. Ardından da
Che tişörtlü gençleri sahneye davet
ediyor, "Bütün çiçekleri koparabilirsi-
niz ama baharın gelişini engelleye-
mezsiniz" diyerek "Söz Veriyoruz"
marşı ile konser sona eriyor.

ÖLÜMÜNÜN 49. YILINDA KOMUTAN CHE, ANTEP'TE ANILDI

Antep Ayışığı Sanat Merkezinde gerçekleşt-
rilen anma etkinliği, açılış konuşması ile başladı.
Açılış konuşmasında, Che Guevara'nın Arjan-
tin'den Küba'ya, Küba'dan Bolivya'ya mücade-
lesi anlatıldı ve "Bedeni bir kez ölen Che'nin savaşı
binlerce kez doğuyor" denildi. Ardından Che için
hazırlanan sinevizyon videosu izlendi.

Daha sonra Devrimci Öğrenci Birliği adına
yapılan konuşmada, "Che'nin mücadelesinin örnek
alınması gerektiği vurgulanarak, Che gibi yeni in-
sanlar yaratmak gerek" denildi. Sonrasında ise,
Komutan Che'ye ait "Gölgeli Otoportre" şiiri
okundu. Şiirden sonra, etkinliğe katılanlar söz ala-
rak, "Che komünizmin insanlık temsilidir. Çünkü
Che bugün Türkiye'de, Kürdistan'da ve tüm dün-
yada devrimi temsil ediyor: Arjantin'de doğup, Kü-
ba'da devrime önderlik eden, Bolivya'da
ölümsüzleşen biridir Che" dedi.

Söz alarak, Küba mücadelesini anlatan bir ka-
tılımcı ise, "Küba bugün dünya devrimine her
alanda destek veriyor. O Küba'dır ki kansere aşı bulabiliyor, o Küba'dır ki çocuk felcine çare bul-
abiliyor" dedi.

Söz alan diğer katılımcılar ise, Che Guevara'ya eşkiya denilmesini eleştirdi ve "Yaşama Dair",
"Anadolu" şiirlerini okudular. Ardından Ayışığı Sanat Merkezi adına konuşma yapıldı. Son olarak,
Denize Ezgi Müzik Grubu; Lungo La Strada, Kamber Ateş Nasılsın, Derman Sendedir ve Çav Bella
parçalarını seslendirdi ve etkinlik halaylar eşliğinde son buldu.

CHE İÇİN İZMİR SOKAKLARINDA

İzmir Devrimci Öğ-
renci Birliği, ölümsüz-
leşmesinin 49. yılında
Kübalı komünist Önder
Ernesto Che Guevara'yı
andı.

9 Ekim günü Alsancak
Kıbrıs şehitleri Cad-
desi üzerinde saat
18.00'de başladı eylem-
ler ve cadde üzerinde art
arda yapıldı. Eylemler

dizisinin ilkinde, Che'nin halkların bilincinde
yaşamaya devam ettiği haykırıldı, "O so-
kakta bir gencin üzerindeki tişörtte, Marsil-
ya'da Fransız işçilerin bayrağında,
Ortadoğu'da ezilen halkların özgürlük mü-
cadelesinde yaşıyor." dendi. Ajitasyon ko-
nuşmasının ardından "İki, Bir, İki, Üç, Daha
Fazla Vietnam, Ernestoya Bin Selam" slo-
ganı atıldı.

İkinci eylemde "Che bir doktordu. Tüm
dünya halklarına bulaşmış, emperyalizm
hastalığıyla dövüşen. Che şimdi Küba'da in-
sanlığın en ileri hastalıklarına çözüm üreten
bir doktor" dendi ve ajitasyon konuşmasının
ardından "Gençlik Gelecek, Gelecek Sosya-
lizm" sloganı atıldı.

Üçüncü eylemde yapılan konuşmada ise
Che'nin enternasyonalist kişiliğine dikkat çe-
kilirken "Che bir komünistti, insanlığın gün-
düzlerinde sömürülmediği, gecelerinde aç
yatmadığı bir dünya için dövüşen. Dünyanın
devrimle değişeceğine inanan bir romantik,
bunun için coğrafya coğrafya dövüşen bir
realistti. Che şimdi her yerde. Küba'da bir doktor, Rojava'da bir kadın savaşçı, Filistin'de bir taş us-
tası çocuk general, Paris sokaklarında bir evde bir işçi" dendi.

Eylemler yoldan geçenlerin ilgisini çekti. Polisin gözetimine alınmadığı bir DÖB'lü ise GBT
kontrolünün ardından serbest bırakıldı.